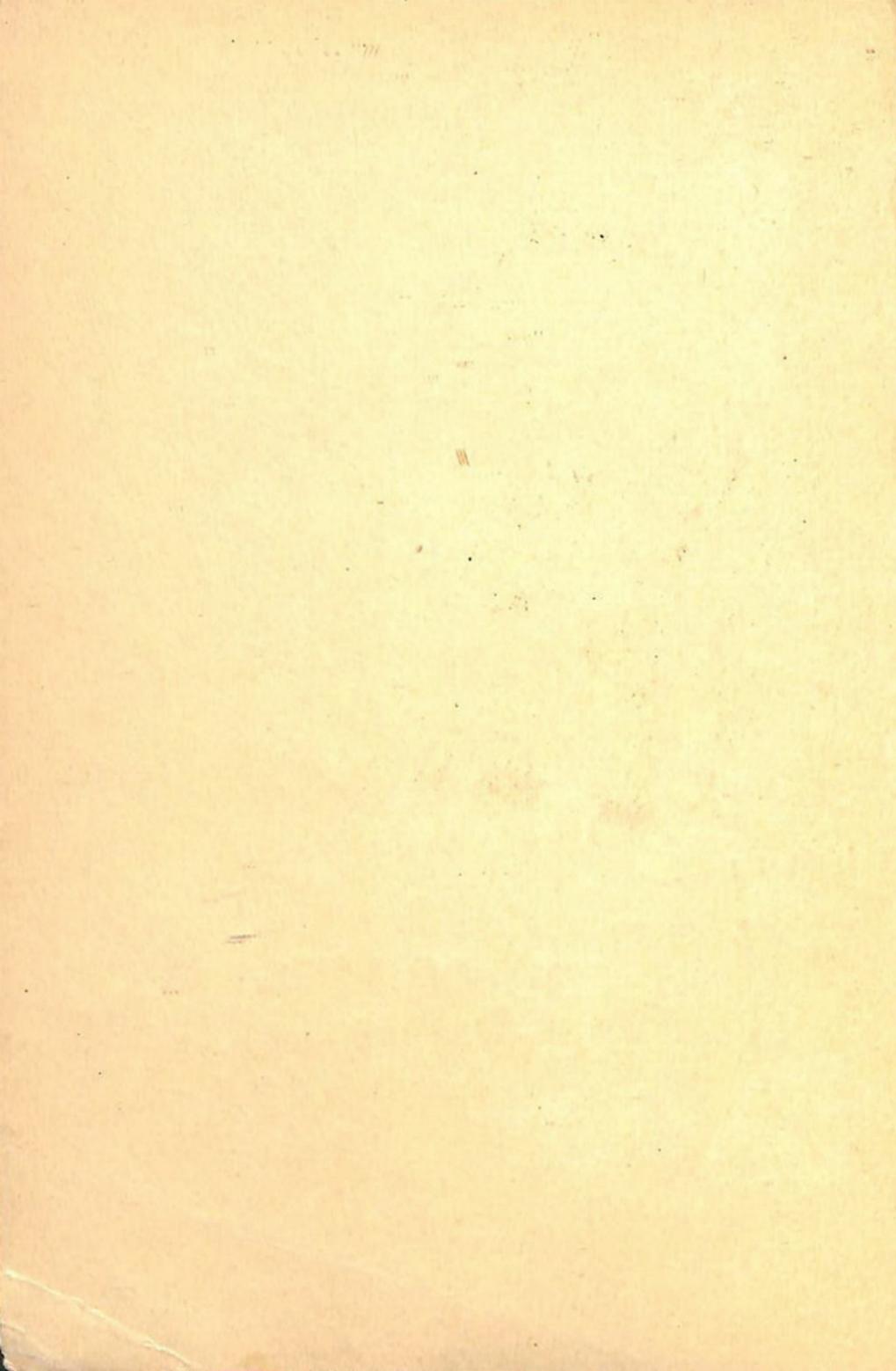
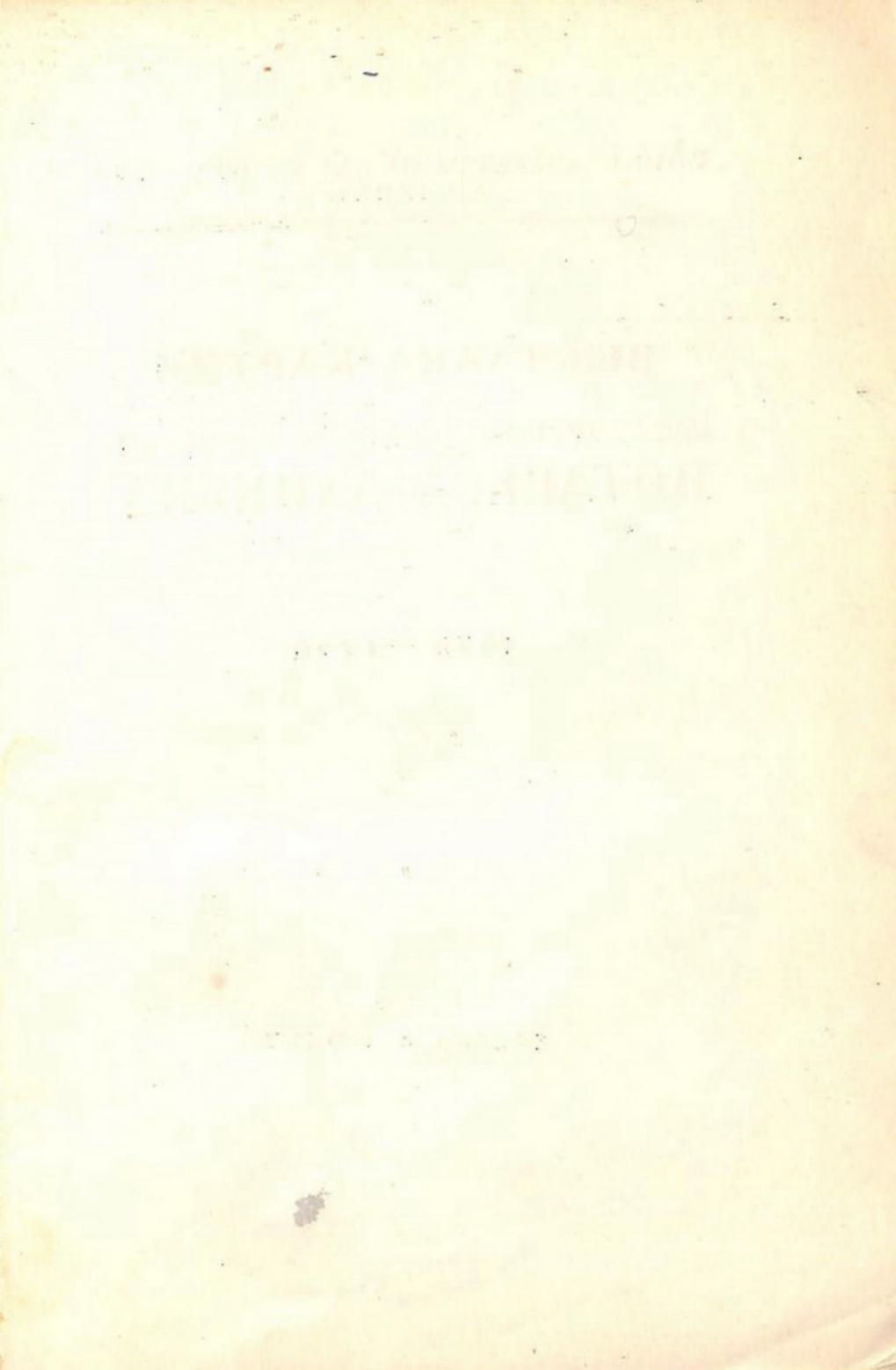

ԱՎՐՈՋԵՍ
ԱԽԻԿՅԱՆ
1872-1936

**СОЮЗ СОВЕТСКИХ ХУДОЖНИКОВ
АРМЕНИИ**

**ВЫСТАВКА КАРТИН
ЗАСЛУЖЕННОГО ДЕЯТЕЛЯ ИСКУССТВ
ВРТАНЕСА АХИКЯНА**

1872 — 1936

ЕРЕВАН • 1937

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ԿԵՐՊԱՐՎԵՍ-
ՏԱԳԵՏՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՐՎԵՍՏԻ ՎԱՍՏԱԿԱՎՈՐ ԳՈՐԾԻՉ

**ՎՐԹԱՆԵՍ ԱԽԻԿՑԱՆԻ
ՂԿԱՐՆԵՐԻ ՑՈՒՑԱՀԱՇԴԵՍ**

A $\frac{\pi}{40052}$

1872 — 1936

ՖԵՐԴԱԼ 0 1 9 3 7

Յերեվան, Պետհամբալսարանի

Տպարան

Գլավ. — թ 30603

Պատկեր Հե 112

Տիրած 500

Հայաստանի Խորհրդային կերպարվեստագետների Միությունը, կազմուկերպելով Հ.Խ.-ի վաստակավոր նկարիչ Վ. ը բ-ք ան ես Ա. խ ի կ յ ա ն ի ստեղծագործությունների հետմահու այս պատկերահանդեսը, նպատակ ունի խորհրդային լայն հասարակությանը ծանոթացնելու խորհրդային հայ նկարչության վարպետներից մեկի՝ ըստ հնարավորին արվեստի ամբողջական պրոդուկցիայի հետ:

Նկ. Վ. Ալիքյանը պատկանել և ավագ կերպարվեստագետների այն սերնդին, վորոնց ստեղծագործությունը զարգացել և յերկու տարբեր և հակոռնյա հասարակական փորմացիաների պայմաններում:

Նկ. Վ. Ալիքյանի տաղանդի զարգացման առաջին շրջանի հասարակական մթնոլորտը յեղել և ճնշող տաղանդների թոփչքը կասեցնող, մեռցնող Սուլթանական և ցարական գեսառոտիզմ, ահա յերկու գաման ուժիմներ, վորոնց նեխաված ու ավերիչ մթնոլորտում պետք և իր արվեստի ճանապարհը չարաքաշությամբ և համառությամբ հարթեր յերիտասարդ Ալիքյանը Յերկրորդ շրջանը՝ պրոլետարական հեղափոխությունների շրջանը, Վ. Ալիքյանին տալիս և արգեն լայն հնարավորություններ իր ստեղծագործության ազատ, արագ գարդացմանը ու ստեղծում աշխատանքի համար լավագույն պայմանները: Նա սկսած 1921 թվականից մինչև 1936 թիվը՝ ամբողջ 16 տարի՝ հետզհետեւ վերակառուցելով հիմնականում իր ստեղծագործությունը, նվիրվելով սոցշինաշարության գործին, յեսանդուն կերպով աշխատել և ու ավել մի շաբաթ արժեքավոր գործեր, վորոնք իրենց պատշաճ տեղն արդեն գրավել են մեր խորհրդային կերպարվեստի պատմության մեջ:

Վ.ը թանես Ալիքյանը ծնվել է Վանում 1872 թվին. նախնական և միջնակարգ կրթությունն ստացել և նույն քաղաքում Տասն և ութը տարեկան հասակում նրան հաջողվել և փոխադրվել

Կ. Պոլիս և մանել Գեղարվեստից վարժարանու Տնտեսական ծանր պայմանները ստիպել են նրան կարճ ժամանակից հետո վերադառնալ Վան և պարապել մանկավարժությամբ մինչև 1895 թիվը, վորից հետո նա աեղափոխվել է Կովկաս, ապա Պետերբուրգ: Մի տարի արվեստի միջնակարգ դպրոցում սովորելուց հետո, նրան հաջողվել ե մանել Արվեստի Ակադեմիայի նկարչական բարձրագույն դպրոցը և սովորել ե մոտ տասը տարի: Նրա ուսուցիչներն են յեղել ուսական մարտանկարչության ականավոր ներկայացուցիչներ: Պ. Կովկասին, Ռուբոն և Սամոկիշը: Նա աշակերտել ե նույնպես հաշակոր ի. Ռեպինին: Ակադեմիայի ուսման շըջանում մի քանի անգամ ստացել է մրցանակներ: 1912 թվին Վ. Ալիկյանը վերադարձել ե նորից Վան ու պարապել ե մանկավարժությամբ մինչև 1915 թիվը: Նույն թվականին զարով զարձյալ թիֆլիս վեց տարի շարունակ նկարչական ստղեծագործական աշխատանքներին դուզվնթաց վարել ե մանկավարժի պաշտոն: Պրոլետարական հեղափոխության առաջին խոկ որից, Վ. Ալիկյանը ի թիվս մի շաբթ այլ արվեստագեների իր ուժերը ի սպաս ե դրել սոց. շինարարության հոյակապ գործին: 1921 թվականից Վ. Ալիկյանը գալով Յերևան նոր վոգեվորությամբ շարունակել ե գեղանկարչության ստեղծագործական աշխատանքը:

* * *

Վ.թթանես Ալիկյանը իր ինքնուրույն ստեղծագործություններով նկարչական ասպարեզ հանդես ե գալիս 1902 թվից: Նա մասնակցել է բազմաթիվ ցուցահանդեսների ինչպես՝ Պետերբուրգի, Մոսկվայի, Կիևի, Թիֆլիսի, Լենինականի, Յերևանի և Վորսի գծով արտասահմանյան ցուցահանդեսների:

Պատկերահանդեսում գտնվող նկարները համարյա ամբողջությամբ պատկանում են նկարչի ստեղծագործության խորհրդագային արթինություն: Այդ ժամանակաշրջանի ստեղծագործությունը կարելի յերաժանել հիմնականում յերեք ետապների: առաջին ետապը՝ 1921—1926 թիվը, յերկրորդ ետապը՝ 1926—1930 թիվը յերրորդը՝ 1930—1936 թիվը: Այս բաժանումը բղիսում ե նկարչի կատարած ստեղծագործական գեղարվեստական ցըջադարձի հությունից:

№ 1—32 աշխատանքները, վորոնք ցուցադրված են յեղել 1924 թվի գարնանային առաջին ցուցահանդեսում, միանգառմայն բնորոշ են առաջին հատապի համար: Այդ շրջանի գործերը համարյա առանց բացառության, բոլորն եւ գրավիչ, չերմ յերանդներով, մանրամասնորեն նկարված Յերեանի արվարձանների փոքրիկ ետյուղներ են: Այդ ետյուղներն ունեն բնության հրապուրիչ գույների ներդաշնակությունը, հարազատությունը: Ախիլյանը սիրել է Զանգվիլի ինտիմ անկյունները, նրա վայրագ դալարումները, նրա արծաթափայլ ալեքքները, վորոնց մեջ յերեկոյի յերկինքն և արտացոլված և ծառերի ու մերձափնյա ջրագաների տանիքների վրա փողփողացող արևի հրաժեշտի փայլը: Բնության ծոցից նա դուրս և կորպում կոմպակտ, գեղատեսիլ խմբավորումներ ու տեղափորում փոքրիկ ետյուղների շնչանակում: Վ. Ախիլյանը լեկիտանի պիս սիրում է բնությունը:

Այդ եպատճառը վոր նրա ետյուղները տողորված են լիրիկական տրամադրությամբ: Ախիլյանն իր գործերում պարզ և ու անմիջական: Նրա անկեղծության և բնությանը հարազատ մնալու մեջ կա յուրահասուկ հմայք:

Արվեստի աշխարհում ի հայտ յեկած փորմալ գանագան նոր խմբումները չեն փոթորկիլ չեն հափշտակիլ նրան, նամեծ շեղումներ չեն ունեցել նրա համար կարծես ամեն ինչ պարզ և յեղել: Սա յեպատճառը, վոր նրա ետյուղները չեն ճշում իրենց մասին, ցուցամոլ չեն և իրենց ներկած դեմքով չեն վոր հանդես են գալիս այլ՝ գրավում են հասարակության համակրանքը իրենց անմիջականությամբ, անկեղծությամբ և հրապաշնակությամբ ներգաշնակությամբ:

Գեյզամի ասպարելում նկ. Վ. Ախիլյանը չտվեց մեծ կոմպոզիցիոն գործեր: Նա մինչև վերջն եւ մնաց փոքր փորմայի—ետյուգային արվեստի վարպետ:

Իր ստեղծագործության յերկրորդ հատապի սկզբում Ախիլյանն աստիճանաբար հեռանում է նախկին, վորոշ չափով լեկիտանական բնույթ կրող ինտիմ լիրիկ պեյզաժից դեպի իմպրեսիոնիստական պեյզաժը: Նրա բանաստեղծական մեղմ թախիծով համակված—լիրիկական պեյզաժները տատիճանաբար դառնում են իհնսուրափի, առույգի գույները պայծառանում են և արևի լույսն ուժեղանալով վողողում ենկարը: Նկ. Վ. Ախիլյանը յերկրորդ

Կտապից սկսած հետզհտե շեշտը գույնից փոխապրում ե դեպի լույսը: Այս շրջանի արևի լույսով հաղեցված ետյուններն ունեն մասամբ զեկորատիվ տարբեր (№ 63—198): Այսպիսով յերկրորդ ետապից սկսած Ախիկյանի ետյուններն ընթանում են առավելութեան իմպրեսիոնիզմի ուղիով: Սակայն Վ. Ախիկյանին լրիվ իմպրեսիոնիստ համարել չենք կարող. նրա ստեղծագործություններն իրենց տարբեր ձևերով յենթարկվել են յերբեմն արվեստի տարբեր ուղղությունների ազգեցության: Երա նկարած պեյզաժային ետյուններն ինչքան մոտ են իմպրեսիոնիզմին, նատյուր մորեարք և պորտրետները այնքան հեռանում են նրանից, ավելի շուտ մոտ են նատուրալիստ, մասամբ ունալիստ արվեստագետի վրձինն: Նատյուրմորտային և պորտրետային ժանրի բնագավառներում Ախիկյանը շատ աննշան չափով և շեղվում առաջին շրջանի գունային մուտքումից. թեև զիմանկարների և նատյուրմորտների գույները գնարկվ պայծառանում են, բայց կարևորն այն ե, զոր հիմնական իննիբը մնում է գույնը և վոչ թե լույսը Ախիկյանի նարայուրմորտները (պտուղներ, ծաղկիններ և այլն) չնայած վորոշ իլլուզոր նատուրալիստական տարրերի, գրավիչ են իրենց գունեղությամբ և թարմությամբ (№ 10, 15, 16, 36, 42, 58, 74, 107): 122: Ալվարել զիմանկարներում Ախիկյանին միշտ ել հաջողվել և տալ փիպիկական արտաքին նմանությունը, սակայն զեմքի խորաթափանց հոգեբանական վերլուծությանն ու արտահայտությանը նա չի ձգտեր:

Նկ. Վ. Ախիկյանի յերրորդ ետապը բնորոշ է նրանով, փոք նկարիչը կատարում ե արդեն շրջադարձ զեպի սոց. շինարարության թեմատիկան և իր ստեղծագործությունների մեջ ունալիստական արվեստի տարրերը հետզհետե սկսում են զառնակներակշռողը: Այսպիսով նկարիչն իր յերկրորդ ետապի ցյուղական և հին Յերեվանի մերձադարձային պեյզաժից անցնում ե շինարարական պեյզաժի և Կարմիր բանակի կյանքից վերցրած կոմպոզիցիաների Յուցանադեսում ներկայացված «Ծողուան բակը», (№ 144) «Արգանի» (№ 155), «Արգնու բաղալու կոտրող բանվորները» այդ ուղղությամբ արված թարմ, պայծառ և լուսավոր գույներով կատարված զործեր են:

Նկ. Վ. Ախիկյանի լավագույն աշխատանքներից պետք է համարել Կարմիր բանակի կյանքից վերցված կոմպոզիցիան գոր-

ձերից «Կարմիր հեծելազորի գըոհը» (№ 176) նկարը Այդ աշխատանքում Ախիլյանին վարպետորեն հաջողվել և արտահայտել կարմիր հեծելազորի անվեներ մարտական գըոհը:

Ստեղծագործական հետաքրքիր և ուսումնասիրության յենթակա յերեւյթ պետք և համարել այն, վոր անցյալում մեղմիկ անդորրը նկարող արվեստագետը վերափոխվում և և տալիս մեծ թափով տողորված գործեր: Այդ անշուշտ հետևանք եր Վ. Ախիլյանի կատարած ստեղծագործական լուրջ և վերջնական շրջադարձի Շատ լավ և կատարված նաև նույն նկարի ջրաներկ հսքիցը (№ 166) և մասամբ մատիտանկարը (№ 216): Թոշող ձիերի պատկերման մեջ նկ. Վ. Ախիլյանը ցուցաբերում և հմտություն և վարպետություն:

«Միտինգը Դդմաշին գյուղում» (№ 219) յերկու վարիսնառով նկարները պատկերում են կուսրջիջի քարտուղարի կազմակերպած զրույցը գյուղացիների հետ կարմիր բանակի դասակարգային եռության մասին, վորը նույնպես պետք և համարել վերջին շրջանի նրա լավագույն եսթիզներից մենքը: Ախիլյանը պարզ ձևերով դրսեվորում է կարմիր բանակի մերձեցումը նոր գրավված զյուղի հարազան աշխատավորության հետո Մարտանկարչության բնագավառում նկ. Վ. Ախիլյանի վերջին շրջանի լուրջ, անկերծ և թափով կատարած գործերը յերաշխիք եյին այն բանի, վոր նա ել ավելի պետք և հարստացներ մեր արվեստը բովանդակալեց և վորակյալ գործերով, յեթե մահը չընդհատեր նրա սկսած արժեքավոր աշխատանքը:

Վ. Ախիլյանը հանդիսանում է նախահոկանբերյան շրջանի հայ գրաֆիկներից առաջիններից մեկը նրա նկարը արժեքարվոր և իր գծային պարզությամբ, կառուցվածքի ամբողջականությամբ և կատարման վարպետությամբ (№ 238—248): Նկ. Վ. Ախիլյանն աշխատել է նույնպես զրքի ձևավորման ուղղությամբ (№ 248—249). այդ աշխատանքներում մինչև հեղափոխությունը նկատելի յի, իր ժամանակի տիրող մողեցնիստական ուղղության աղդեցությունը, հետազորում սակայն Ախիլյանը հետզհետե աղատազրվում է այդ աղդեցությունից: Նրա մի շարք գործերը տպագրվել են մեր պարբերական մամուլում, ինչպես՝ «Հայաստանի Աշխատավորուհի», «Հոկտեմբերիկ» և ուրիշ ժուռնալներում:

Նկ. Վ. Ախիլյանը 34 տարիներ շարունակ ստեղծագործել է

ու ցուցադրել. նըա լավագույն գործերից գտնվում են ՀԽՄ
կերպարվեստի, կենինականի կերպարվեստի և ՀԽՄՀ Հեղափոխու-
թյան թանգարաններում:

* * *

Հայաստանի Խորհրդային կերպարվեստագետների Միությա
նախաձեռնած այս ցուցահանդեսը տալիս է, ըստ ամենայնի
վաստակավոր նկարիչ Վրթանես Ախիկյանի վերջին 16 ամյակ
ստեղծագործությունների լրիվ պատկերը. Դիտողի համար պարզ
վում է Վ. Ախիկյանի արվեստի աստիճանական զարգացումը
ստեղծագործողի կատարուծ շրջադարձը, անդորր, ինքնամփոփ
ուեյզաժից գեղի բովանդակալից ստեղծագործություններ, դեպի
սոյիալիստական թեմատիկայի ընդգրկումը:

Վաստ. նկ. Վ. Ախիկյանը հանդիսացել է իր արվեստին
նվիրված համառ ու համեստ աշխատողներից մեկը:

Մնում է այժմ այն, վոր մեր կերպարվեստագետները, հատկա-
պիս յերիտասարդ ստեղծագործողները ուսումնասիրեն Վ. Ախիկյանի
արվեստը և ողագործեն այդ արվեստի լավագույն տարրերը
անհախընթաց վերելք առլուղ մեր խորհրդային կերպարվեստի
նորանոր նվաճումների համար:

Գ. ԳՅՈՒՐՃՅԱՆ
ԱՐԱ. ԱԱ.ՐԳՒՅՑԱՆ

Կ Ա Տ Ա Լ Ա Գ

Կ Բ Ճ Ա Տ Ո Ւ Մ Ն Ե Բ Ի

1. Յուղ—յուղանկարն
 2. Մատ—մատիտանկարն
 3. Գուն. մատ.—գունավոր մատիտ:
 4. Սանդ—սանդինա:
 5. Պաստ—պաստել:
 6. Զը—զըաներկ:
 7. Ած—ածուխ:
 8. Հ. Կ. Պ.—Հայաստանի Կելազարովեստի Պետ. Թանգարան:
-

1. ԳԵՂԱՆԿԱՐՉՈՒԹՅՈՒՆ

(Յուղաներկ, ջրաներկ, պասել)

1913 p.

1. Պեյզաժ.—յուղ. 0,15 × 0,21.

2. Եսլուդ.—յուղ. 0,36 × 0,46. սեփ. Սա. Լիսիցյանի

1915 p.

3. Տղայի պորտրետ.—յուղ. 0,29 × 0,21

1916 p.

4. *Nature morte*.—պաստ. 0,19 × 0,295

1917 p.

5. Վաղարշապատի միջնակարգ դպրոցը (նախկին ձեմարանը).—յուղ. 0,20 × 0,27

6. Քնած յերեխան. —յուղ. 0,18 × 0,27

7. Պեյզաժ.—յուղ. 0,11 × 0,28

8. Արարատ.—յուղ. 0,17 × 0,27

1918 p.

9. Արագած.—յուղ. 0,28 × 0,30

10. Ցերեխայի պորտրետ.—յուղ. 0,12 × 0,13

11. Վարդեր.—յուղ. 0,10 × 0,12

12. Հռիփսիմելի Վանել Վաղարշապատում.—յուղ. 0,20 × 26
13. Գիւեր.—յուղ. 0,18 × 0,10

1919 թ.

14. Եսյուդ—յուղ. 0,11 × 0,18.

1920 թ.

15. *Nature morte*.—յուղ. 0,33 × 0,41
16. *Nature morte*.—յուղ. 0,19 × 0,28. Լենինականի Պետ. Թանգարան
17. Վաղարշապատի միջնակարգ դպրոցը (նախկին նեմարանը).—յուղ. 0,69 × 0,91

1921 թ.

18. Նկարիչ Յե. Թաղեվրոյանը Զանգվիլ ավին.՝յուղ. 0,20 × 0,25
19. Անձրեվիլից առաջ.—յուղ. 0,21 × 0,26
20. Ջրաղացը յեկ առուն.՝յուղ. 0,22 × 0,29
21. Զանգուն զարեցրի գործարանի մուս.—յուղ. 0,30 × 0,22. Յերևանի Կոմունալ Թանգարան
22. Գեղադի կամուրջը.—յուղ. 0,245 × 0,33. Յերևանի Կոմունալ Թանգարան
23. Ջրաղացը.—յուղ. 0,28 × 0,43. Լենինականի Պետ. Թանգարան
24. Զանգուն գետը.—յուղ. 0,28 × 0,20. Յերևանի Կոմունալ Թանգարան

1922 թ.

25. Հին մզկիրը Յերեվանում.—յուղ. 0,31 × 0,21
26. Զանգուն գետը.—յուղ. 0,19 × 0,21
27. Զանգվիլ գետավիլը.—յուղ. 0,18 × 0,25
28. Մաղիկներ.—յուղ. 0,44 × 0,27

1923 թ.

29. Եսյուդ.—յուղ. 0,22 × 0,33

30. Առանձին ջանգվի նովտում.—յուղ. $0,22 \times 0,14$
 31. Արարատ.—յուղ. $0,23 \times 0,56$. Հ. Կ. Պ.
 32. Ծաղկեցր.—յուղ. $0,45 \times 0,30$

1924 թ.

33. Ալանվերդյան փողոցը Յերևանում.—յուղ. $0,45 \times 0,58$
 34. Արարատն արեվածագին.—յուղ. $0,26 \times 0,63$
 35. Եսյուղ.—յուղ. $0,22 \times 0,33$
 36. *Nature morte*.—յուղ. $0,28 \times 0,38$
 37. Եսյուղ.—յուղ. $0,17 \times 0,27$
 38. Պեյզաժ.—յուղ. $0,18 \times 0,25$
 39. Տնակ.—յուղ. $0,22 \times 0,27$
 40. Վարդեր.—յուղ. $0,28 \times 0,20$
 41. Եսյուղ.—յուղ. $0,19 \times 0,13$.
 42. *Nature morte*.—յուղ. $0,35 \times 0,50$
 43. Ծաղկած դեղձենին.—յուղ. $0,35 \times 0,43$. Հ. Կ. Պ.
 44. Արագած.—յուղ. $0,26 \times 0,31$.
 45. Սալորենի.—յուղ. $0,855 \times 0,245$

1925 թ.

46. Աղմաղանի լեռնաշղան Միժենակաբերդից.—յուղ. $0,30 \times 0,39$
 47. Մեր բակը.—յուղ. $0,43 \times 0,35$
 48. Ջանգվի ձուը.—յուղ. $0,18 \times 0,26$
 49. Այգի.—յուղ. $0,35 \times 0,24$
 50. Յերեւանի այգիները.—յուղ. $0,30 \times 0,39$
 51. Յերեվանի այգիները.—յուղ. $0,48 \times 0,33$
 52. Կոնդի գերեզմանոցը.—յուղ. $0,28 \times 0,45$
 53. Կոնդի մեծ առուն.—յուղ. $0,45 \times 0,33$
 54. Յերեվանի Տեսարան.—յուղ. $0,32 \times 0,42$
 55. Ջանգուն Զորագյուղից.—յուղ. $0,22 \times 0,33$

56. Աշնան տեսարան.—յուղ. $0,30 \times 0,38$
 57. Կոնդի գերեզմանոցը.—յուղ. $0,22 \times 0,28$
 58. Դեղձեր.—յուղ. $0,47 \times 0,67$. Հ. Կ. Պ. Թ.
 59. Արարատը.—յուղ. $0,41 \times 0,70$
 60. Ո. Դրամբյանի պորտեն. —ջր. $0,33 \times 0,30$. Անդ. Ո. Դրամբյանի
 61. Լողացողներ.—պաստ. $0,17 \times 0,26$.

1926 p.

62. Արարատն աշնանը.—յուղ. $0,30 \times 0,43$
 63. Պելզած.—յուղ. $0,28 \times 0,39$
 64. Արարկիր տանող ճանապարհը.—յուղ. $0,21 \times 0,29$
 65. Յերեվան. Կոնդ.—յուղ. $0,24 \times 0,29$
 66. Առունը Յերեվանում.—յուղ. $0,20 \times 0,37$
 67. Առուն.—յուղ. $0,20 \times 0,30$
 68. Արարատ.—յուղ. $0,22 \times 0,30$
 69. *Nature morte*.—յուղ. $0,24 \times 0,31$
 70. Զմեռ.—յուղ. $0,31 \times 0,19$
 71. Զանգվի աջ տիմ. —յուղ. $0,20 \times 0,38$
 72. Բակը.—յուղ. $0,26 \times 0,31$. Հ. Կ. Պ. Թ.
 73. Արարատ լեռը.—յուղ. $0,13 \times 0,34$. Անդ. պրոֆ. Ա. Մելիք-Աղամյանի
 74. Մրգեր.—պաստ. $0,17 \times 0,28$. Անդ. պրոֆ. Ա. Մելիք-Աղամյանի-
 75. Կանացի պորտեն. —ջր. $0,25 \times 0,34$
 76. Կանացի պորտեն. —ջր. $0,24 \times 0,34$
 77. Աչխատանի. —պաստ. $0,37 \times 0,46$
 78. Մաղիկներ.—յուղ. $0,66 \times 0,42$. Անդ. Արդնի սանատորիայի
 79. Կանացի պորտեն.—պաստ. $0,46 \times 0,38$

1927 p.

80. Առւն.—յուղ. $0,35 \times 0,43$
 81. Նորի հին կամուրջը.—յուղ. $0,30 \times 0,36$
 82. Հին Յերեվան.—յուղ. $0,26 \times 0,39$
 83. Հին մզկիր.—յուղ. $0,25 \times 0,31$
 84. Եսյուդ.—յուղ. $0,12 \times 0,36$
 85. Պեյզած.—յուղ. $0,23 \times 0,31$
 86. Պեյզած.—յուղ. $0,24 \times 0,30$
 87. Մաղկած դեղձենին—յուղ. $0,23 \times 0,22$
 88. Զանգվլի ձորն Արցին կուրորտի մոտ.—յուղ. $0,27 \times 0,39$
 89. Արագածը Յերեվանից.—յուղ. $0,30 \times 0,36$
 90. Գեղարդի վանքը.—յուղ. $0,39 \times 0,26$. չ. կ. դ: թ.
 91. Բանատեղծ Ավ. Խանհականի պորտենի.—ջր. $0,42 \times 0,31$
 Պետ. գրտկան թանգարան
 92. Արարատ լեռն անձրևից հետո.—յուղ. $0,31 \times 0,59$. Յերկանի
 Կոմունալ Թանգարան
 93. Թամարի պորտենի.—պաստ. $0,45 \times 0,37$

1928 p.

94. Մաղկաձոր.—յուղ. $0,26 \times 0,31$
 95. Մեր պատճամբը.—յուղ. $0,22 \times 0,40$
 96. Զորազյուլը.—յուղ. $0,17 \times 0,26$
 97. Եսյուդ.—յուղ. $0,22 \times 0,23$
 98. Պեյզած.—յուղ. $0,26 \times 0,39$
 99. Կապույտ աղբյուրն Արագածում.—յուղ. $0,24 \times 0,42$
 100. Խոտի դեղ.—յուղ. $0,39 \times 0,33$
 101. Թուրք կանանց ակումբը Յերեվանում.—յուղ. $0,24 \times 0,34$
 102. Քարհանք.—յուղ. $0,39 \times 0,42$
 103. Մի բակ Զորազյուլում.—յուղ. $0,26 \times 0,39$
 104. Բնիքեցող տղաներ.—յուղ. $0,20 \times 0,38$

105. Եսյուդ.—յուղ. 0,24 × 0,13
106. Արագածի հովիտը.—յուղ. 0,23 × 0,35
107. *Nature morte*.—յուղ. 0,26 × 0,39
108. Ավան զյուղը.—յուղ. 0,24 × 0,42
109. Առութը Յերևանի այգիներում.—յուղ. 0,25 × 0,43
110. Ցուենի հունձը.—յուղ. 0,22 × 0,36
111. Մզկիր.—յուղ. 0,30 × 0,39
112. Վոչխարները Կապոյշ ալիքուրի մոս.—յուղ. 0,36 × 0,46 5
Հողժողկոմատ
113. Արագած.—յուղ. 0,24 × 0,40
114. Ավան զյուղը.—յուղ. 0,43 × 0,55. Հ. Կ. Պ. Թ.
115. Խեղան Ավանի մոս.—յուղ. 0,36 × 0,49 5. Հ. Կ. Պ. Թ.
116. Ավան զյուղը.—յուղ. 0,43 × 0,58. Հ. Կ. Պ. Թ.
117. Յերևանի Ժող. տան. Շինարարությունը.—յուղ. 0,70 × 0,70
 Հ. Կ. Պ. Թ.
118. Արեվածաղիկ.—յուղ. 0,41 × 0,32

1929 p.

119. Մաղկաձորն իրիկնապահին.—յուղ. 0,43 × 0,57
120. Փերակները Մաղկաձորում.—յուղ. 0,48 × 0,61
121. Մարքարանիք.—յուղ. 0,32 × 0,49
122. Մրգեր.—յուղ. 0,36 × 0,49
123. Մաղկաձորի անտառը.—յուղ. 0,18 × 0,23
124. Նորակառույց Շենքը Յերևանում.—յուղ. 0,11 × 0,16
125. Մաղկաձոր.—յուղ. 0,29 × 0,49
126. Մզկիր.—յուղ. 0,12 × 0,35
127. Մաղկաձորի Եղանկայքում.—յուղ. 0,29 × 0,49
128. Ռուենի.—յուղ. 0,27 × 0,18
129. Մամանի բլուեները.—յուղ. 0,26 × 0,30
130. Մաղկաձորի Կեչառեսի վանքը.—յուղ. 0,53 × 0,43

131. Այզի.—յուղ. $0,28 \times 0,48$
 132. Կողով գործելը.—յուղ. $0,39 \times 0,61$. Հ. Կ. Պ. Թ.
 133. Ռնդամալ զյուղի տբակայիլ.—յուղ. $0,49 \times 0,63$. Պետհրատ
 134. Մաղկաձորի հանգստյան տունը.—յուղ. $0,43 \times 0,61$. Հ. Կ. Պ. Թ.
 135. Հովիվը.—յուղ. $0,32 \times 0,49$. Լենինականի Պետ. Թանգարան
 136. Ռնդամալի դաշենը.—յուղ. $0,43 \times 0,53$

1930 թ.

137. Ժող. տան հողային աշխատանքները.—յուղ. $0,38 \times 0,48$
 138. Արարատ լեռը.—յուղ. $0,27 \times 0,42$
 139. Արարատ,—յուղ. $0,24 \times 0,35$
 140. Հուլիսյան արեվոս ուր.—յուղ. $0,26 \times 0,35$
 141. Գարուն.—յուղ. $0,23 \times 0,29$
 142. Եսյուղ.—յուղ. $0,18 \times 0,26$
 143. Արարատ լեռը Ցերեվանի ալզիներից.—յուղ. $0,25 \times 0,35$
 144. Ժողտան հողային աշխատանքները.—յուղ. $0,53 \times 0,63$
 145. Ժողտան հողային աշխատանքները.—յուղ. $0,38 \times 0,46$
 146. Ժողտան բենզիները.—յուղ. $0,59 \times 0,72$. Հ. Կ. Պ. Թ.
 147. Ժողտան բար ջարդող մեթենան.—յուղ. $0,47 \times 0,38$. Հ. Կ. Պ. Թ.
 148. Ցերեվանի ալզիները.—յուղ. $0,23 \times 0,40$.
 149. Ռադիո լսողներ.—ջր. $0,31 \times 0,45$.

1931 թ.

150. Պրոպազանդիստր.—պատու. $0,31 \times 0,47$
 151. Գարբիններ.—յուղ. $0,40 \times 0,42$
 152. Պեյզաժ.—յուղ. $0,24 \times 0,46$
 153. Արարատ լեռը.—յուղ. $0,26 \times 25$
 154. Գյուղացու բակ.—յուղ. $0,23 \times 0,31$
 155. Արգնի.—յուղ. $0,22 \times 0,27$
 156. Աշխատանքը բահանելում.—յուղ. $0,47 \times 0,47$

1932 p.

157. Զանգուն Արզնու ռըզակայինում.—յուղ. 0,40 × 0,53
 158. Արզնու սանատորիան.—յուղ. 0,34 × 0,49
 159. Ժողտան ժիմարարաւըլունք.—յուղ. 0,24 × 0,35
 160. Եսյուղ.—յուղ. 0,10 × 0,13
 161. Արզնու հովիսը.—յուղ. 0,39 × 0,49. սեփ. պլով. Ա. Մելիք
 Աղամյանի:

1933 p.

162. Մի տուն Յերեվանում.—յուղ. 0,40 × 0,79.
 163. Արզնու № 15 աղբյուրը.—յուղ. 0,52 × 0,74.
 164. Արզնու բաղալ կըրողները.—յուղ. 0,54 × 0,70.
 165. Կարմիր նեծելազորի գրանի Սևվանի ափին.—յուղ. 0, 70 × 0, 90
 Հեղափոխության թանգարան
 166. Կարմիր նեծելազորները Սևվանի ափին.—ջր. 0,21 × 0,30. չ.
 չ. դ. թ.

1934 p.

167. Աշխատանքի բարիանում.—յուղ. 0,44 × 0,70.
 168. Մեր բակը.—յուղ. 0,35 × 0,48.
 169. Զանգուն Արզնու մոս.—յուղ. 0,24 × 0,36.

1935 p.

170. Դաշնակ նեծելազորի փախուսը Կարմիր Բանուկի ննչման
 տակ.—յուղ. 0,48 × 0,60.
 171. Համահատարը վողջունում և կ. Բանուկայիններին.—յուղ.
 0,28 × 0,39.
 172. Արելվային որ Արզնիում.—յուղ. 0,33 × 0,40.
 173. Արզնու սանատորիան.—յուղ. 0,24 × 0,36.
 174. Գեղձեր.—յուղ. 0,38 × 0,40.

175. Զանգուն արզուց.—յուղ. 0,26 \times 0,38.

176. Գաշենսկ հեծյալների փախուսը Կարմիր Բանակի ննչման
տակ.—յուղ. 105 \times 148.

ԱՆՀԱՅՑ ԹՎԵՐԻ ԴՐՈԽԵՐ

177. Տղամեր.—պաստ. 0,72 \times 0,43.

178—186. Նկարներ ազգագրական հազուսների.—ջլ.

II. ՆԿԱՐՆԵՐ, ՅԵՎ. ԳՐԺԻ ԳՐԱՖԻԿԱ

(մատիս, գունավոր—մատիս, սանդին, տուշ).

1905 p.

187—188. Գրքի հյուստրացիաներ.

1916 p.

189. Հ. Խ. Ս. Հ.-ի ժող. գրող Ալ. Շիրվանզադեյի պուրտեն.—պաստ.
0,43 \times 0,31.

190. Մ. Շիրիմնզադեյի պուրտեն.—սանդ.

1918 p.

191. Ալյլիս պուրտեն.—մատ. 0,20 \times 0,14. Հ. Կ. Պ. Թ.

1920 p.

192. Պուրտեն.—սանդ. 0,23 \times 0,16.

193. Նկարչի կնոջ պուրտեն.—սանդ. 0,21 \times 0,16.

1926 p.

194. Եսյունի.—մատ. 0,20 \times 0,15.

1927 p.

195. Հիմ մզկիր.—մաս. 0,19 \times 0,15.

1928 p.

196. Եսյուդ.—մաս. 0,24 \times 0,14.

197. Տղայի պուրտի.—մաս. 0,21 \times 0,15.

1929 p

198—199. Մատիսնկարներ.

200—206. Գունավոր մատիսնկարներ.

1931 p.

207—210. Տեսարաններ Արգնուց.—մաս.

1932 p.

211. Տղամարդու պուրտի.—մաս. 0,29 \times 0,27.

212. Զմեն.—մաս. 0,47 \times 0,57.

213—215. Մատիսնկարներ.

1933 p.

216. Կարմիր հեծելապարը.—(*Եսկիզ*) ջր-մաս. 0,45 \times 0,58.

217. Աշխատանքը բարիանելում.—մաս. 0,36 \times 0,52.

218. Աշխատանքը բարիանելում.—մաս. 0,36 \times 0,49.

219. Միտինգ (*Եսկիզ*).—մաս. 0,46 \times 0,60.

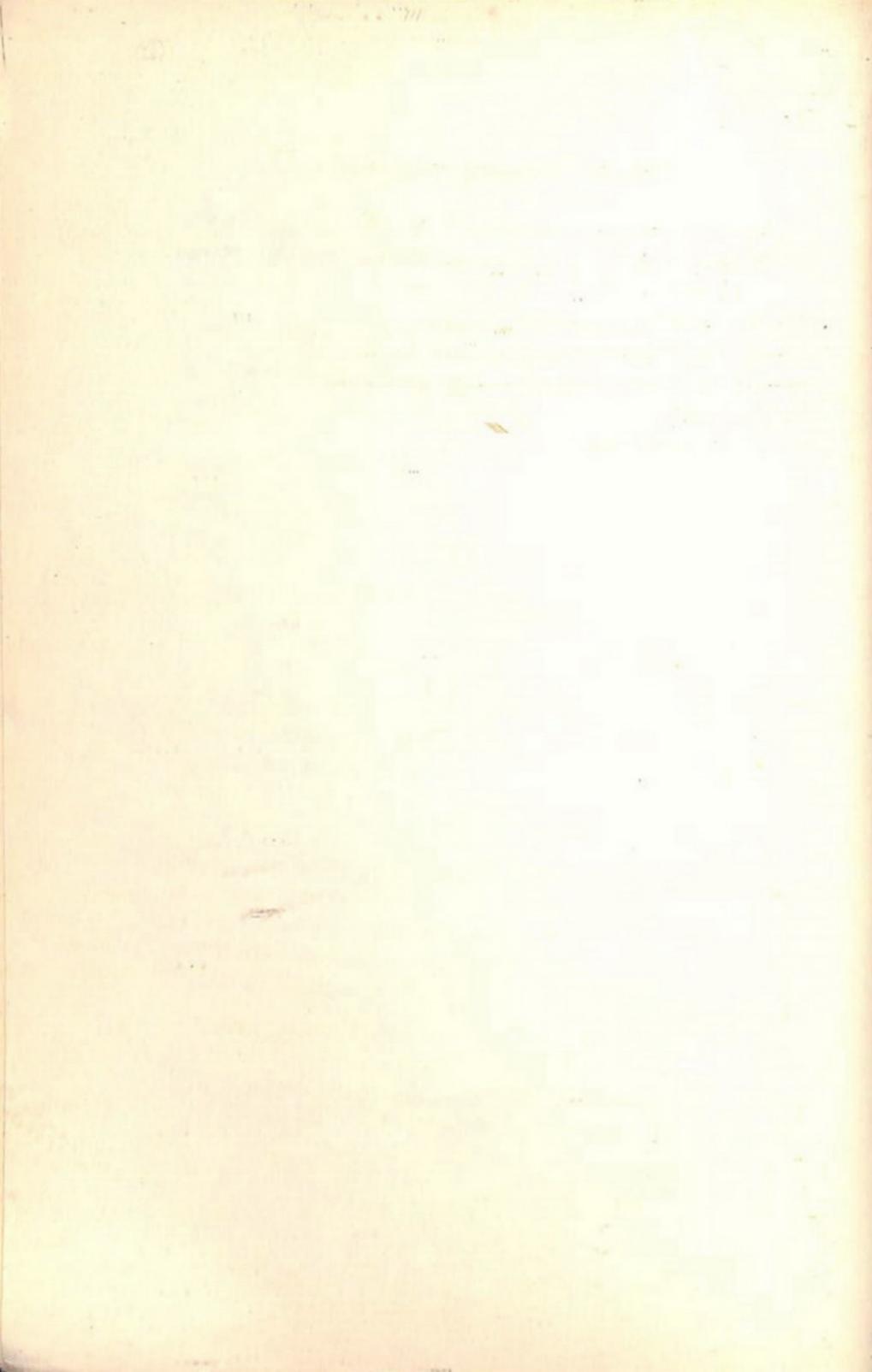
220. Եսյուդ.—մաս. 0,33 \times 0,22.

1934 p.

221. Մանկ. Գրող Խնկո-Ապոր պարտենի.—գուն-մատիտ. Հայաստանի Պետ. գրական թանգարան:

ԱՆՀԱՅՑ ԹՎԱԿԱՆԵՐԻ ԳՈՐԾԵՐ

222. Կանայի պուրե. —գուն-մատ. $0,26 \times 0,20$.
223. Դաշնակ հեծյալների փախուսը կարմիր բանակի ճնշման
տակ.—մատ. $0,44 \times 0,50$.
- 224—228. Գրքի նյութացիաներ.—սոսուզ.
- 229—234. Գրքի նյութացիաներ.—սոսուզ.
- 235—241. Գրքի նյութացիաներ.— ջր. գուն-մատ.
242. Մատիսանկար.
- 243—249. Գրքի Գրամիկա.—սոսուզ.
-

Союз Советских Художников Армении, организуя посмертную выставку творчества заслуженного деятеля искусств Арм. ССР—Вртанеса Ахикяна, имеет целью ознакомить широкую советскую общественность со всей, по возможности, продукцией одного из мастеров советского армянского изобразительного искусства.

Художник В. Ахикян принадлежал к тому старшему поколению мастеров изобразительного искусства, творчество которых развивалось в двух различных и противоположных условиях общественных формаций. Первый период развития дарования художника В. Ахикяна протекал в гнетущей общественной атмосфере, мертвящей, задерживающей подъем всякого таланта.

Султанский и царский деспотизм—вот два свирепых режима, в гнетущей и разрушающей атмосфере которых молодой Ахикян должен был пробить себе путь трудолюбием и упорством.

Второй период—это период Пролетарской Революции, которая дает В. Ахикяну уже широкие возможности свободного и зрелого развития его творчества и создает прекрасные условия для работы. Начиная с 1921 года целых 16 лет, до 1936 г. перестраивая, в основном, свое творчество, отдаваясь делу социалистического строительства, он работал энергично и дал ряд ценных произведений, которые уже занимают соответствующее почетное место в истории нашего советского изобразительного искусства.

Вртанес Ахикян родился в Ване в 1872 году, где и получил первоначальное и среднее образование. Восемнадцать лет ему удается попасть в Константинополь и поступить там в школу живописи. Тяжелые материальные условия заставляют его через некоторое время вернуться в Ван и заняться

педагогической деятельностью до 1895 года, после чего он переезжает на Кавказ и затем в Петербург. Здесь он год учился в средней художественной школе, после чего поступил в Академию Художеств, где и учился около десяти лет. Его учителями были известные русские баталисты П. Ковалевский, Рубо и Самокиш; учился он также у знаменитого И. Репина. В период ученья в Академии В. Ахикян несколько раз был премирован на конкурсах. В 1912 году В. Ахикян возвращается в Van и до 1915 года занимается педагогической деятельностью. С 1915 года, находясь снова в Тифлисе, в течении шести лет, параллельно с художественной работой, состоял преподавателем в школах.

С первых же дней пролетарской революции В. Ахикян, в числе других, художников отдает свои силы грандиозному делу социалистического строительства. В 1921 году В. Ахикян переезжает в Ереван и с новым воодушевлением продолжает свою творческую художественную деятельность.

* * *

С самостоятельными творческими работами Вртанес Ахикян появляется начиная с 1902 года, участвуя в ряде выставок, как то: в Петербурге, Москве, Киеве, Тбилиси, Ереване, Ленинакане и по линии ВОКСа (Лондон и пр.).

Большинство экспонатов настоящей выставки принадлежит к советскому периоду творчества художника. Творчество этого периода, в основном, можно разделить на три этапа: первый с 1921 по 1926 г., второй с 1926 по 1930 г. и третий с 1930 по 1936 г. Это деление вытекает из существования художественно-творческого развития художника.

Картины первого периода, почти без исключения—небольшие, теплых тонов этюды ереванских предместий. От них веет уютом, спокойствием, убаюкивающей гармонией красок очаровательной природы. В. Ахикян любил intimные уголки реки Зангиг, ее дикие изгибы, серебристые волны в которых отражается вечернее небо, прощальные лучи заходящего солнца на вершинах деревьев и на зданиях прибрежных мельниц. Из лона природы он выхватывает компактные жи-

вописные группы и переносит их в рамки маленьких этюдов. Его этюдные композиции являются цельными, компактными и законченными работами. В. Ахикян по-левитановски нежно любит природу. Этим и объясняется то, что его этюды проникнуты лирическими настроениями. В своих этюдах Ахикян подходит к природе правдиво, по-детски просто и прямодушно. В этой его искренности и верности природе есть своеобразная прелесть.

Новые формальные искания в области изобразительного искусства не волновали его; никаких внутренних смятений, никаких недадов с самим собой. Для него, словно, все было ясно. Вот причина, почему его этюды не кричат о себе, не "рисуются" перед публикой подкрашенным лицом, а привлекают симпатию своей непосредственностью, искренностью и нежной гармонией. В области пейзажа художник В. Ахикян не дал больших композиционных работ и до конца своей деятельности, он остался мастером малых форм, мастером этюдного искусства.

В начале второго этапа своего творчества Ахикян постепенно удаляется от прежнего интимного пейзажа, имевшего в определенной степени левитановский характер и приближается к импрессионистическому пейзажу. Его лирические пейзажи, полные тихой поэтической грусти, постепенно делаются жизнерадостными, бодрыми, краски делаются яснее и солнечный свет, усиливаясь наполняет картину. Начиная со второго этапа, художник В. Ахикян постепенно переносит акцент с цвета на свет. Более насыщенные солнечным светом этюды этого периода имеют отчасти декоративные элементы.

Таким образом, начиная со второго этапа, этюды художника Ахикяна идут преимущественно по пути импрессионизма. Однако считать худ. Ахикяна полностью импрессионистом — мы не можем. Его творческие работы своими различными формами иногда подвергались воздействию различных направлений. Насколько пейзажные этюды художника Ахикяна близки к импрессионизму, настолько его натюрморты и портреты удаляются от импрессионизма и скорее

приближаются к натурализму и отчасти реализму. В области натюрмортной и портретной живописи худ. Ахикян лишь весьма ~~незаметно отклоняется от цветной концепции первого периода~~. Хотя колорит натюр мортов и портретов постепенно делается светлее, но важно то, что основной задачей остается цвет, а не свет. Натюр морты художника Ахикяна (фрукты, цветы и пр.), не смотря на наличие определенных иллюзорно-натуралистических элементов, привлекают своей красочностью и свежестью.

В своих акварельных портретах художнику Ахикяну всегда удавалось дать внешнее физическое сходство, но он не стремился к глубокому психологическому анализу лица.

Третий этап творческой деятельности художника В. Ахикяна характерен и ценен тем, что художник делает уже основной поворот к тематике социалистического строительства и в его работах элементы реалистического искусства постепенно делаются господствующими.

Таким образом, художник от деревенских и пригородных пейзажей старого Еревана, переходит к строительному пейзажу и к батальных композициям из жизни Красной армии.

Имеющиеся на выставке картины по строительству Нардома, Арэни и другие являются работами, выполненными в этих жанрах, в колористических традициях второго периода.

Лучшими работами художника Ахикяна следует считать композиционные картины из жизни Красной Армии—т. напр. „Наступление Красной кавалерии“. В этой картине худ. Ахикяну удалось мастерски передать отважное боевое наступление Красной кавалерии. Нужно считать интересным творческим явлением, подлежащим изучению, то что художник, писавший в прошлом тишину и покой, перерождается и дает картины насыщенные большим размахом. Безусловно это является результатом серьезного и окончательного творческого поворота художника В. Ахикяна.

В изображении скачущих коней художник В. Ахикян показывает навыки и мастерство пройденной школы. Очень

хорошо исполнены эскизы к той же картине — и акварельный и карандашный

Картинны, в двух вариантах, „Митинг в селе Атмашен“ — изображают беседу секретаря партичайки с крестьянами о классовой сущности Красной Армии; их также нужно считать одними из лучших эскизов последнего периода его деятельности. Художник Ахикян в простых формах изображает сближение Красной Армии с трудящимися только что взятой деревни.

В области батальной живописи серьезные и с большим размахом выполненные, в последний период его деятельности, работы худ. Ахикяна — были залогом того, что он мог бы обогатить нашу тематическую живопись по качеству и содержанию, если бы смерть не прервала начатой работы.

Художник В. Ахикян является одним из первых армянских мастеров графического искусства дооктябрьского периода. Его графика отличается своей линейной ясностью, цельностью композиции и мастерством исполнения.

Художник В. Ахикян работал также в области оформления книг. Правда, в первый период, до Революции, заметно влияние господствующего в то время модернистического стиля, однако, впоследствии В. Ахикян постепенно освобождается от этого влияния. Его работы печатались в нашей прессе („Айастани Ашхатаворуи“, „Октемберик“ и др.).

Ряд работ художника В. Ахикяна, как живописных, так и графических находятся в Гос. Музее Изобразительных искусств Арм. ССР, а так же в музеях Революции, Коммунальном и в Ленинаканском.

* * *

Организованная Союзом Советских Художников Арм. ССР выставка дает полную картину творчества заслуженного деятеля искусств Вртанеса Ахикяна за последние 16 лет, демонстрируя пути постепенного развития его искусства все более и более ясными: от спокойного замкнутого пейзажа — к тематике социалистического строительства: от тихих, мечтатель-

ных, лирических настроений—к попыткам содержательного, идеиного творчества, к попыткам охвата советской тематики.

Заслуженный деятель искусств Вртанес Ахикян был одним из преданных своему искусству работников, делающих свое дело скромно и без шума.

Остается теперь, чтобы наши художники и, в особенностях, молодые творческие кадры, изучали работы В. Ахикяна и использовали лучшие элементы его творчества для новых достижений нашего советского изобразительного искусства, переживающего ныне небывалый творческий подъем.

ГАБРИЭЛ ГЮРДЖЯН
АРА САРКСЯН

КАТАЛОГ

ПРИНЯТЫЕ СОКРАЩЕНИЯ

М.—масло.

Акв.—акварель.

Паст.—пастель.

Кар.—карандаш.

Уг.—уголь.

Цв. кар.—цветной карандаш.

Санг.—Сангина.

Рис.—рисунок.

ГМИИА—Гос. музей изобразительных искусств Армении.

Цифры против наименований экспонатов обозначают их размеры в метрах (высота на ширину).

I. ЖИВОПИСЬ.

(Масло, акварель, пастель)

1913 г.

1. Пейзаж—М. 0,15 × 0,21.
2. Этюд—М. 0,36 × 0,46 — Соб. С. Лисицына.

1915 г.

3. Портрет мальчика—М. 0,29 × 0,21.

1916 г.

4. Nature morte—Паст. 0,19 × 0,29.

1917 г.

5. Вагаршапатская средняя школа (бывшая семинария)—М. 0,18 × 0,27.
6. Спящий мальчик—М. 0,18 × 0,27.
7. Пейзаж—М. 0,11 × 0,28.
8. Арагац—М. 0,11 × 0,27.

1918 г.

9. Арагац—М. 0,22 × 0,30.
10. Портрет мальчика—М. 0,12 × 0,13.
11. Розы—М. 0,10 × 0,12.
12. Собор Рипсиме в Вагаршапате—М. 0,20 × 0,26.
13. Ночь—М. 0,18 × 0,10.

1919 г.

14. Этюд—М. 0,11 × 0,18.

1920 г.

15. *Nature morte*—М. 0,33 × 0,41.
16. *Nature morte*—М. 0,19 × 0,28 — Ленинаканский Гос. Музей.
17. Вагаршапатская средняя школа (бывшая семинария)—М. 0,69 × 0,91.

1921 г.

18. *Художник Е. Татевосян на берегу р. Занги*—М. 0,20 × 0,25.
19. *Перед дождем*—М. 0,21 × 0,26.
20. *Мельница и канава*—М. 0,22 × 0,29.
21. *Река Занга у пивоваренного завода*—М. 0,30 × 0,22—Ереванский Коммунальный Музей.
22. *Мост на реке Гедар*—М. 0,24 × 0,33—Ереванский Коммунальный Музей.
23. *Мельница*—М. 0,28 × 0,43—Ленинакаский Гос. Музей.
24. *Река Занга*—М. 0,28 × 0,20—Ереванский Коммунальный Музей.

1922 г.

25. *Ереван.—Старая мечеть*—М. 0,31 × 0,21.
26. *Река Занга*—М. 0,19 × 0,21.
27. *Берег реки Занги*—М. 0,18 × 0,25.
28. *Цветы*—М. 0,44 × 0,27.

1923 г.

29. Этюд—М. 0,22 × 0,33
30. Осень в долине р. Занги—М. 0,22 × 14.
31. Аракат—М. 0,56 × 0,23—ГМИИА.
32. Цветы—М. 0,45 × 0,30.

1924 г.

33. Ереван. Улица Аллавердяна—М. 0,45 × 0,58.
34. Аракат при восходе солнца—М. 0,26 × 0,63.
35. Этюд—М. 0,22 × 0,33.
36. Nature morte—М. 0,28 × 0,38.
37. Этюд—М. 0,17 × 0,27.
38. Пейзаж—М. 0,18 × 0,25.
39. Домик—М. 0,22 × 0,27.
40. Розы—М. 0,28 × 0,20.
41. Этюд—М. 0,19 × 0,13.
42. Nature morte—М. 0,33 × 0,50.
43. Персиковое дерево в цвету—М. 0,35 × 0,43—
ГМИИА.
44. Вид на Арагац—М. 0,26 × 0,31.
45. Сливовое дерево—М. 0,86 × 0,24.

1925 г.

46. Вид на Агмаганские горы из Цицернакаберда —
М. 0,30 × 0,39.
47. Наш дворик—М. 0,43 × 0,35.
48. Долина реки Занги—М. 0,18 × 0,26.
49. Садик—М. 0,35 × 0,24.
50. Ереванские сады—М. 0,30 × 0,39.
51. Ереванские сады—М. 0,48 × 0,33.

52. Кладбище на Конде. Ереван—М. $0,28 \times 0,45$.
 53. Канава на Конде. Ереван—М. $0,46 \times 0,33$.
 54. Вид Еревана—М. $0,32 \times 0,42$.
 55. Вид на р. Зангу из села Дзорагюх—М. $0,22 \times 0,33$.
 56. Осень—М. $0,30 \times 0,38$.
 57. Кладбище на Конде. Ереван—М. $0,22 \times 0,28$.
 58. Персикис—М. $0,47 \times 0,67$ —ГМИИА.
 59. Арагат—М. $0,41 \times 0,70$.
 60. Портрет Р. Г. Дрампяна—Акв. $0,33 \times 0,30$ —Соб. Р. Г. Дрампяна.
 61. Купающиеся—Паст. $0,17 \times 0,26$.

1 9 2 6 г.

62. Арагат осенью—М. $0,30 \times 0,43$,
 63. Пейзаж—М. $0,23 \times 0,39$.
 64. Дорога в поселок Арабкир—М. $0,21 \times 0,29$.
 65. Ереван. Конд—М. $0,24 \times 0,29$.
 66. Осень в Ереване—М. $0,20 \times 0,27$.
 67. Осенний этюд—М. $0,20 \times 0,30$.
 68. Арагатская долина—М. $0,22 \times 0,30$.
 69. Nature morte—М. $0,24 \times 0,31$.
 70. Зима—М. $0,31 \times 0,19$.
 71. Река Занга и ее правый берег—М. $0,20 \times 0,28$.
 72. Дворик— $0,26 \times 0,31$ —ГМИИА.
 73. Арагатская долина—М. $0,13 \times 0,34$ — Соб. проф. А. А. Мелик-Адамяна. Ереван.
 74. Фрукты—Паст. $0,17 \times 0,28$ —Соб. проф. А. А. Мелик-Адамяна. Ереван.
 75. Женский портрет—Акв. $0,25 \times 0,34$.

76. Женский портрет—Акв. 0,24 × 0,34.
 77. За работой—Паст. 0,37 × 0,46.
 78. Цветы—М. 0,66 × 0,42—Соб. санатория в Арзни.
 79. Женский портрет—Паст. 0,46 × 0,38.

1927 г.

80. Осень—М. 0,35 × 0,43.
 81. Старый мост в Норке—М. 0,30 × 0,36.
 82. Старый Ереван—М. 0,26 × 0,39.
 83. Старая мечеть—М. 0,25 × 0,31.
 84. Этюд—М. 0,12 × 0,36.
 85. Пейзаж—М. 0,23 × 0,31.
 86. Пейзаж—М. 0,24 × 0,30.
 87. Персиковое дерево в цвету—М. 0,20 × 0,22.
 88. Ущелье р. Занги у курорта Арзни—М. 0,27 × 0,39.
 89. Вид на Арагац из Еревана—М. 0,30 × 0,36.
 90. Гегардский монастырь—М. 0,39 × 0,26—ГМИИА.
 91. Портрет писателя Ав. Исаакяна—Акв. 0,42 × 0,31—Гос. Литературный музей.
 92. Арагатская долина после дождя—М. 0,31 × 0,59—Ереванский Коммунальный музей.
 93. Портрет девочки—Паст. 0,45 × 0,37.

1928 г.

94. Цахкадзор—М. 0,26 × 0,31.
 95. Наш балкон—М. 0,22 × 0,40.
 96. Дзорагюх—М. 0,17 × 0,26.
 97. Этюд—М. 0,22 × 0,33.

98. Пейзаж—М. 0,26 × 0,39.
 99. Арагац. „Синий родник“—М. 0,24 × 0,42.
 100. Стог сена—М. 0,39 × 0,43.
 101. Здание клуба тюркской женщины. Ереван — М.
 0,24 × 0,34.
 102. Каменный карьер—М. 0,32 × 0,42.
 103. Дворик в Дзорагюхе—М. 0,26 × 0,39.
 104. Читающие мальчики—М. 0,30 × 0,38.
 105. Этюд—М. 0,24 × 0,13.
 106. Долина Арагаца—М. 0,23 × 0,35.
 107. Nature morte—М. 0,26 × 0,39.
 108. Село Аван—М. 0,24 × 0,42.
 109. Осень в садах Еревана—М. 0,25 × 0,43.
 110. Сбор пшеницы—М. 0,22 × 0,36.
 111. Мечеть—М. 0,30 × 0,39.
 112. Стадо овец у „Синего родника“—М. 0,36 × 0,47
 Соб. НКЗема Арм. ССР.
 113. Арагац—М. 0,24 × 0,40.
 114. Село Аван—М. 0,43 × 0,55—ГМИИА.
 115. Река Гедар возле сел. Аван—М. 0,37 × 0,49—
 ГМИИА.
 116. Селение Аван—М. 0,43 × 0,58—ГМИИА.
 117. Ереван. Строительство Чардома—М. 0,70 × 0,70
 ГМИИА.
 118. Подсолнухи—М. 0,41 × 0,32.

1 9 2 9 г.

119. Цахкадзор. Сумерки—М. 0,43 × 0,57.
 120. Улицы в Цахкадзоре—М. 0,48 × 0,61.

121. Макраванк (*Монастырь в сел. Рндаамал*) — М.
0,32 × 0,49.
122. *Nature morte* — М. 0,36 × 0,49.
123. Цахкадзорский лес — М. 0,18 × 0,23.
124. Новое здание. Ереван — М. 0,11 × 0,16.
125. Въезд в Цахкадзор — М. 0,29 × 0,40,
126. Мечеть — М. 0,12 × 0,35.
127. В окрестностях Цахкадзора — М. 0,29 × 0,40.
128. И в а — М. 0,27 × 0,18.
129. Холмы Мамана — М. 0,26 × 0,30.
130. Кечарский монастырь в Цахкадзоре — М. 0,53 ×
0,43.
131. Покинутый сад — М. 0,28 × 0,48.
132. Плетение корзины — М. 0,39 × 0,61 — ГМИИА.
133. Мельница села Рндаамал — М. 0,49 × 0,63 — Соб.
Гос. Издата.
134. Дом отдыха в Цахкадзоре — М. 0,46 × 0,61 —
ГМИИА.
135. Пастух — М. 0,32 × 0,49 — Лениннаканский Гос.
Музей.
136. Поля села Рндаамала — М. 0,43 × 0,57.

1930 г.

137. Земляные работы строительства Нардома — М.
0,38 × 047.
138. Арагат — М. 0,27 × 0,42.
139. Арагат — М. 0,24 × 0,35.
140. Июльский солнечный день — М. 0,26 × 0,35.
141. Весна — М. 0,23 × 0,29.
142. Этюд — М. 0,18 × 0,26.

143. Вид на Арагат из Ереванских садов—М. 0,25 × 0,35.
144. Земляные работы строительства Нардома—М. 0,53 × 0,63.
145. Земляные работы строительства Нардома—М. 0,38 × 0,46.
146. Бремсберг Нардома—М. 0,59 × 0,72—ГМИИА.
147. Каменодробилка стр—ва Нардома — М. 0,47 × 0,38—ГМИИА.
148. Ереванские сады—М. 0,23 × 0,40.
149. Слушают передачу по радио—Акв. 0,31 × 0,45.

1931 г.

150. Пропагандист—Паст. 0,31 × 0,47
151. Кузнецы—М. 0,40, × 0,42.
152. Пейзаж—М. 0,24 × 0,46.
153. Арагат—М. 0,26 × 0,35.
154. Двор крестьянинна—М. 0,23 × 0,31.
155. Арзни—М. 0,22 × 0,27.
156. Работа на каменоломне—М. 0,47 × 0,47.

1932 г.

157. Река Занга в окрестностях Арзни—М. 0,40 × 0,53.
158. Арзни. Санаторий—М. 0,34 × 0,49.
159. Строительство Нардома—М. 0,24 × 0,35.
160. Этюд—М. 0,10 × 0,13.
161. Долина Арзни—М. 0,39 × 0,49 — Соб. проф. А. А. Мелик-Адамьяна.

1933 г.

162. Домик в Ереване—М. $0,40 \times 0,79$.
163. Арзни. Источник № 15—М. $0,52 \times 0,74$.
164. Арзни. Каменоломщики — М. $0,54 \times 0,70$ — ГМИИА.
165. Атака Красной кавалерии на берегу Севанского озера—М. $0,70 \times 0,90$ —Соб. Музея Революции Армении.
166. Красная конница на берегу Севанского озера — Акв. $0,21 \times 0,30$ —ГМИИА.

1934 г.

167. Работа на каменном карьере—М. $0,44 \times 0,70$.
168. Наш дворик—М. $0,35 \times 0,48$.
169. Река Занга у Арзни—М. $0,24 \times 0,36$.

1935 г.

170. Бегство дашнакской конницы под натиском Красной армии—(Эскиз) Акв. $0,48 \times 0,60$.
171. Командир приветствует красноармейцев — М. $0,28 \times 0,39$.
172. Арзни. Знойный день—М. $0,33 \times 0,40$.
173. Арзни. Санаторий—М. $0,24 \times 0,36$.
174. Персики—М. $0,38 \times 0,40$.
175. Вид на реку Зангу из Арзни—М. $0,26 \times 0,38$.
176. Бегство дашнакской конницы под натиском Красной армии—М. $1,05 \times 1,48$.

НЕИЗВЕСТНЫЕ ГОДЫ.

177. Мальчики—Паст. $0,72 \times 0,43$.
- 178—186. Рисунки национальных костюмов—Акв.

II. РИСУНОК И КНИЖНАЯ ГРАФИКА
(карандаш, цветной карандаш, сангина, тушь).

1905 г.

- 187—188. Книжные иллюстрации.

1916 г.

189. Портрет народного писателя Армянской ССР А. Ширванзаде—Кар.-санг. $0,43 \times 0,31$.
190. Портрет М. Ширванзаде—Санг. $0,19 \times 0,15$ —ГМИИА.

1918 г.

191. Портрет девушки—Кар. $0,20 \times 0,14$ —ГМИИА.

1920 г.

192. Портрет—Санг. $0,23 \times 0,16$.
193. Портрет жены художника—Санг. $0,21 \times 0,16$.

1926 г.

194. Этюд—Кар. $0,20 \times 0,15$.

1927 г.

195. Старая мечеть—Тушь $0,19 \times 0,15$.

1928 г.

196. Этюд—Кар. 0,20 × 0,14.
197. Портрет мальчика—Кар. 0,21 × 0,15.

1929 г.

- 198—199. Рисунки—Кар.
200—206. Рисунки—Цветн. кар.

1931 г.

- 207—210. Виды Арзни—Кар.

1932 г.

211. Мужской портрет—Кар. 0,29 × 0,24.
212. Зима—Кар. 0,47 × 0,57.
213—215. Рисунки—Кар.

1933 г.

216. Красная конница—(Эскиз). Кар.-акв. 0,45 × 0,58.
217. Работа на каменном карьере—Кар. 0,36 × 0,52.
218. Работа на каменном карьере—Кар. 0,36 × 0,49.
219. Митинг—(Эскиз). Кар. 0,46 × 0,60.
220. Этюд—Кар. 0,33 × 0,22.

1934 г.

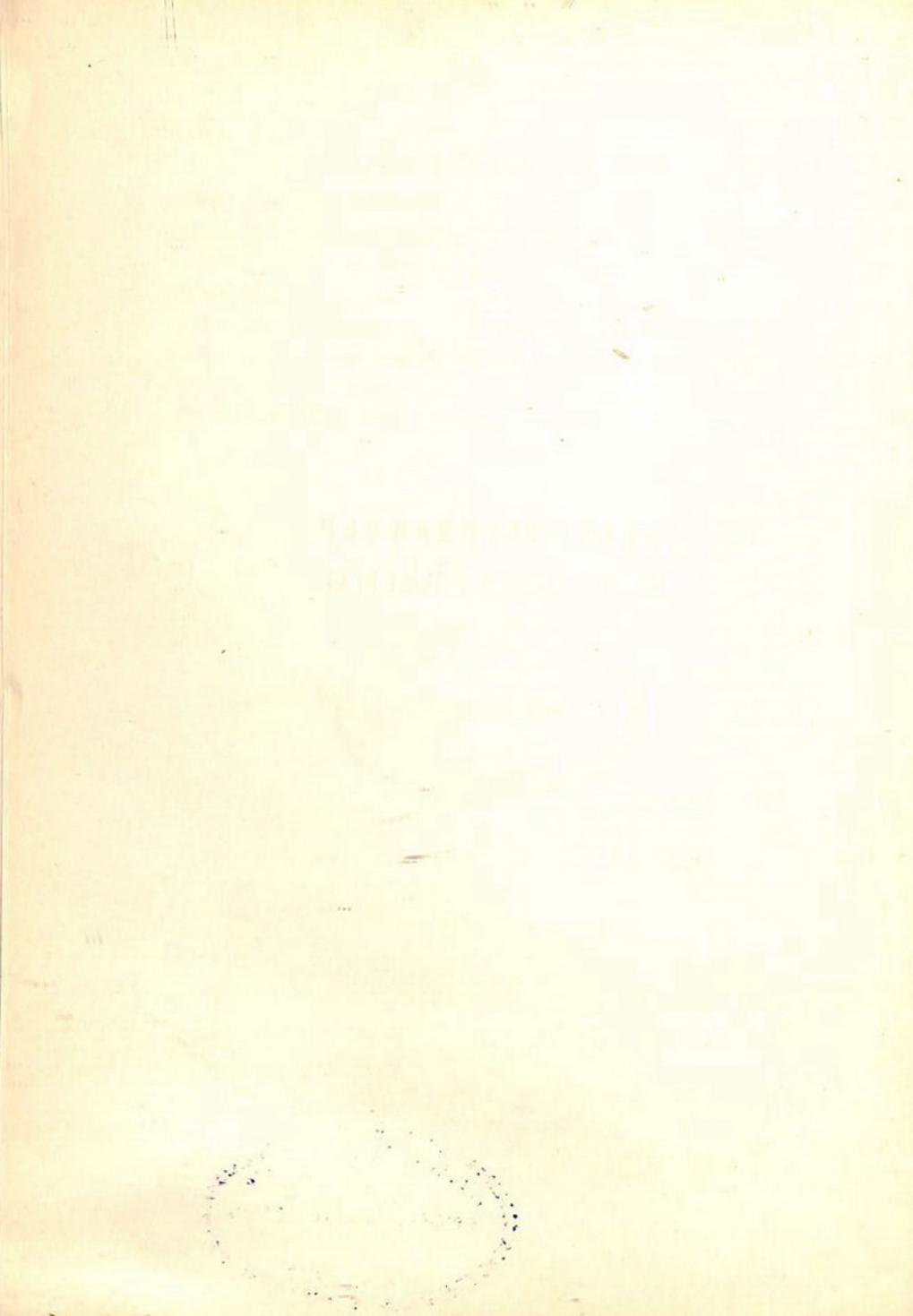
221. Портрет писателя Хико Апера—Цветной кар.
0,29 × 0,26—Гос. Литерат. Музей.

НЕИЗВЕСТНЫЕ ГОДЫ

222. Женский портрет—Цв. кар. 0,26 × 0,20.
223. Бегство дашнакской конницы под натиском
Красной армии—Кар.-акв. 0,44 × 0,59.
224—228. Книжные иллюстрации—Тушь.
229—234. Книжные иллюстрации—Тушь-отмывка.
235—241. Книжные иллюстрации—Акв.-Цв. кар.
242. Рисунок—Кар.
243—249. Книжная графика—Тушь.
-

Ի ՅՈՒՍՏՐԱՑԻԱՆԵՐ
ИЛЛЮСТРАЦИИ

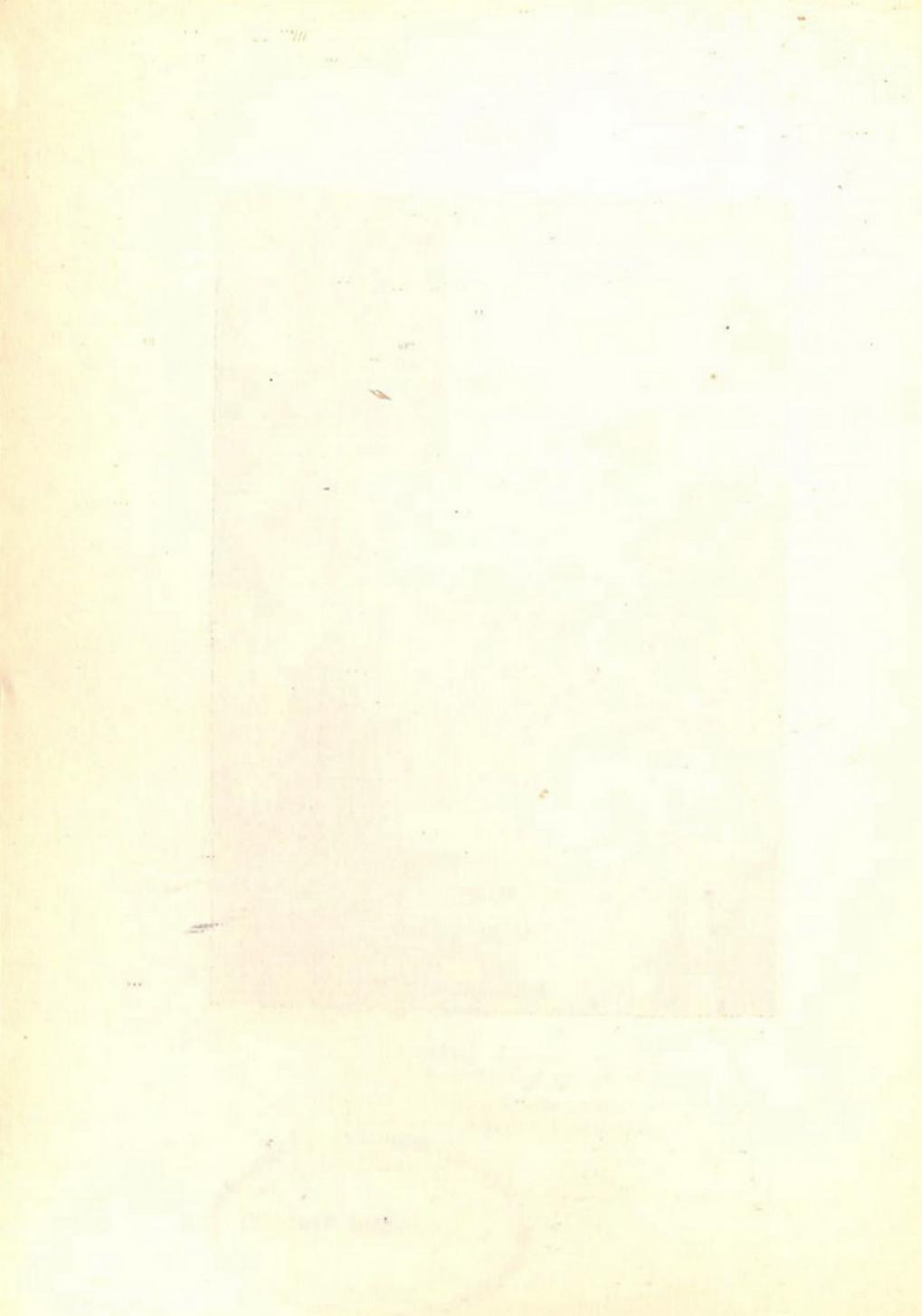
1921

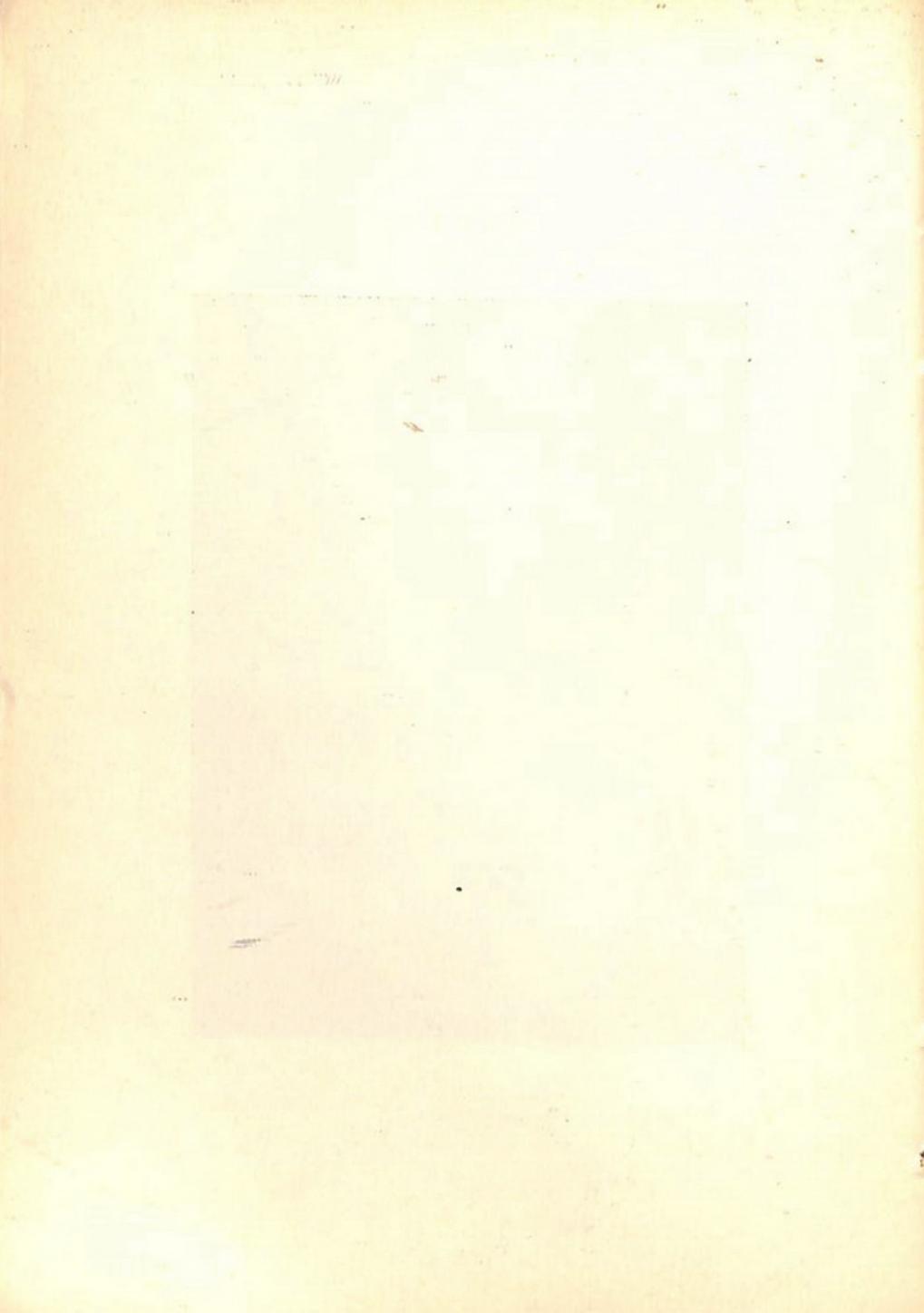

Զանգուն զարեցրի զօրծարանի մոտ,
Յերեվանի Կոմունալ բանգարան

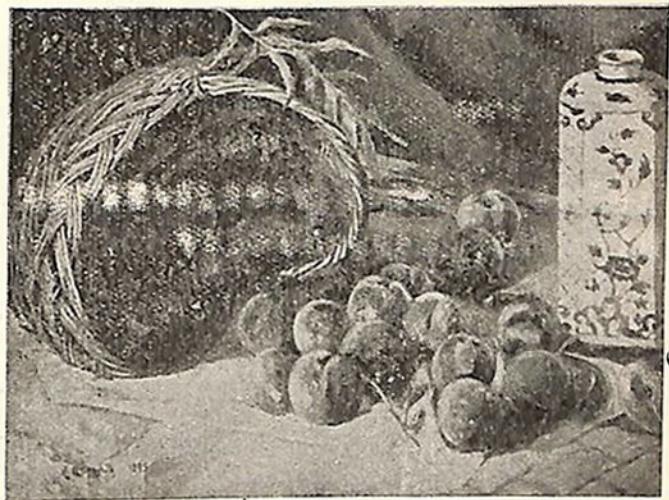
Р. Занга у пивоваренного завода.
Ереван. Коммунальный музей

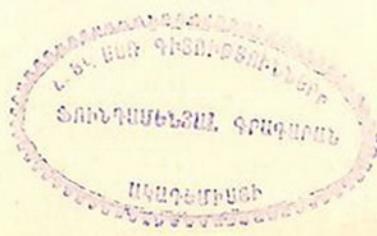

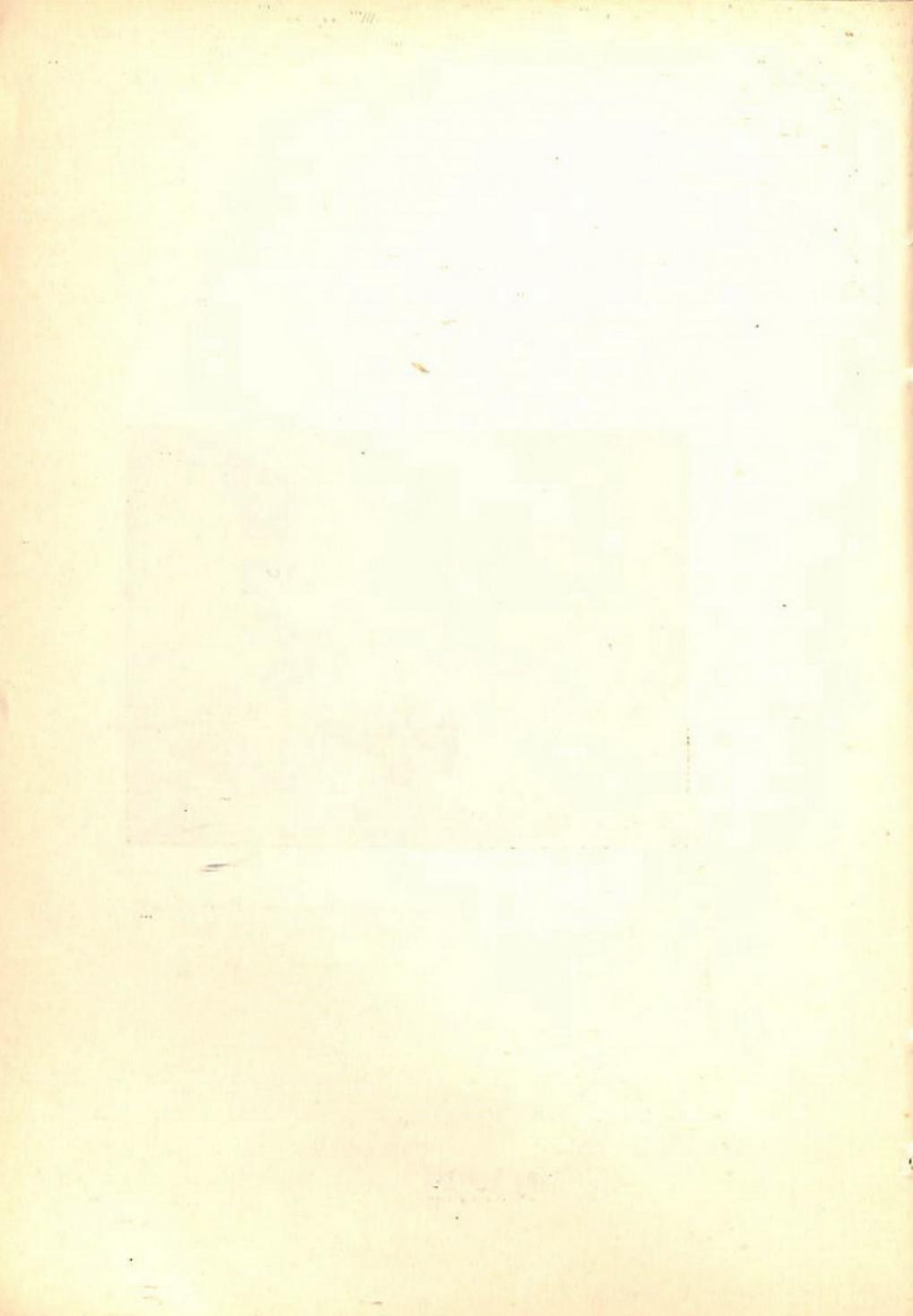

1925

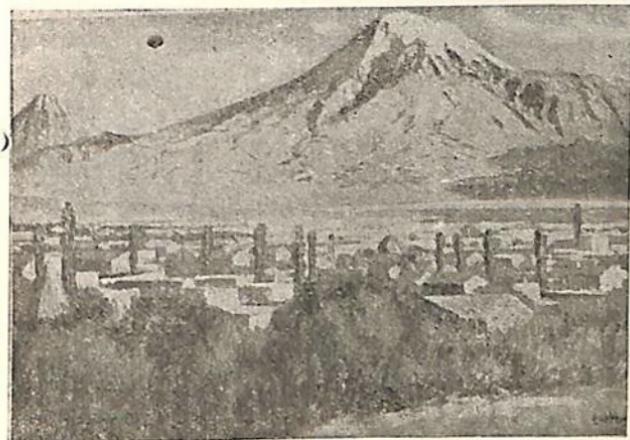

Գևորգ Հայրապետի Կերպարվեսի Պետական Թանգարան
Պերսկի. Գու. Մуз. ԻЗО искусств Арм. ССР.

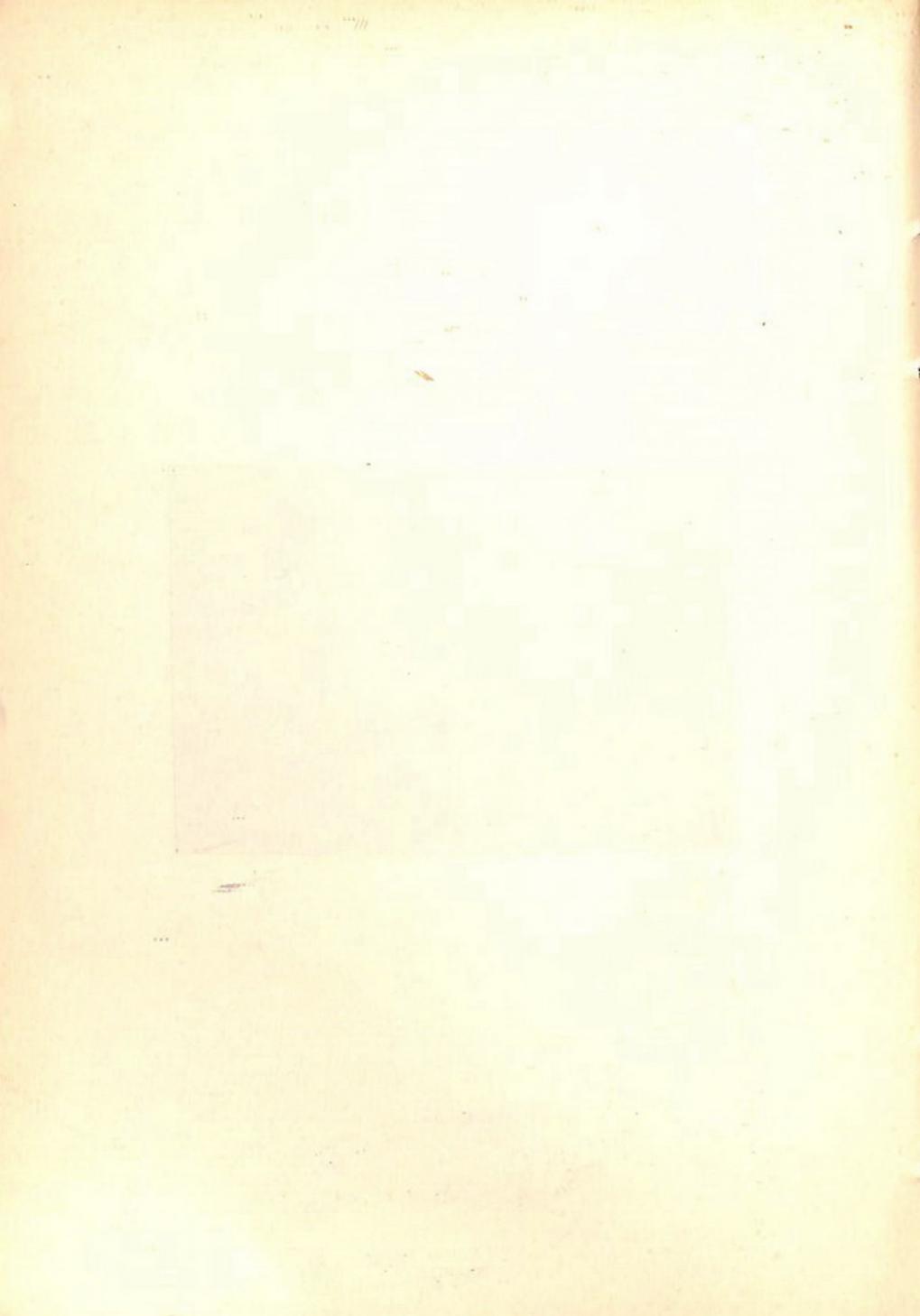
1925

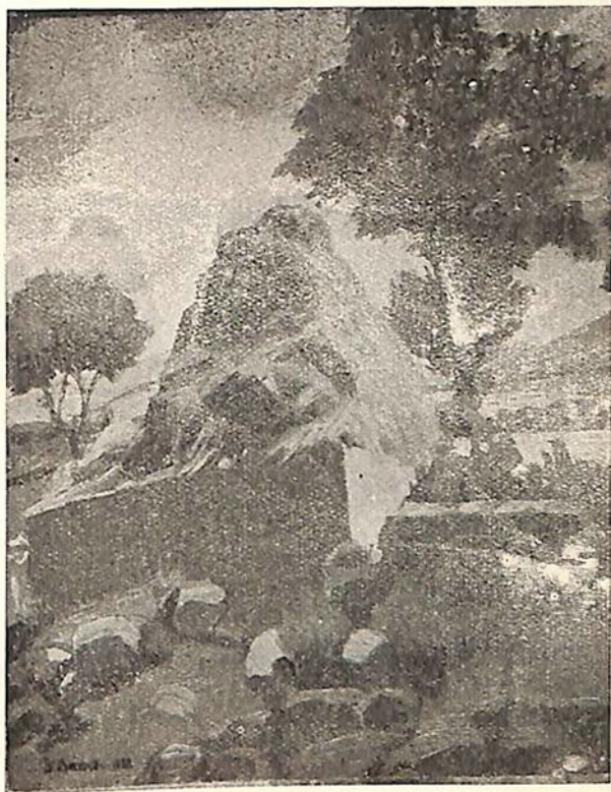
Արարատ

Արարատ

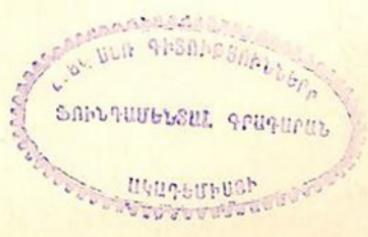

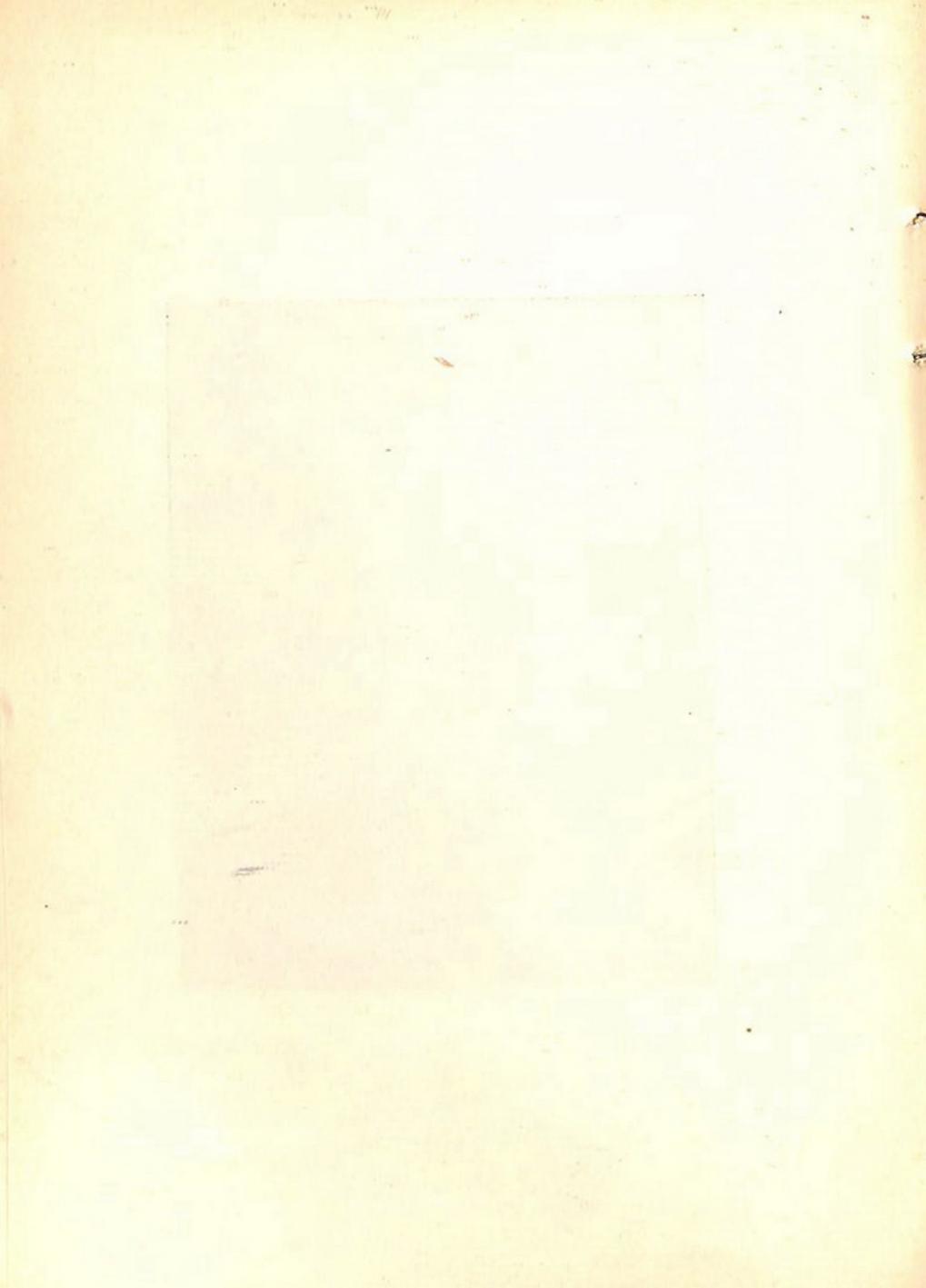
1923

Խաչի դեղ

Стоя сена

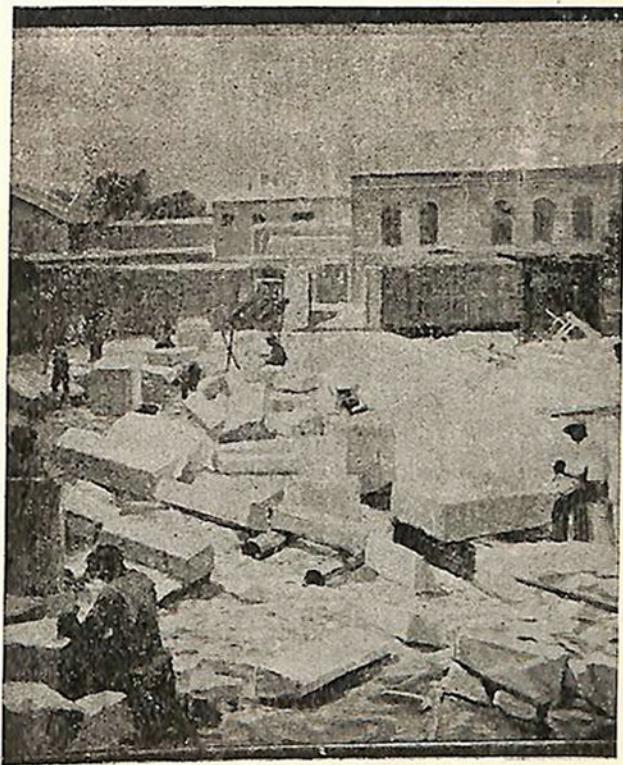
1928

Գեղառն Ավանի մոտ
Հայաստանի Կերպարվեսի Պետ. Թանգարան
Р. Гедар возле Сел. Аван
Гос. Муз. ИЗО искусств Армении

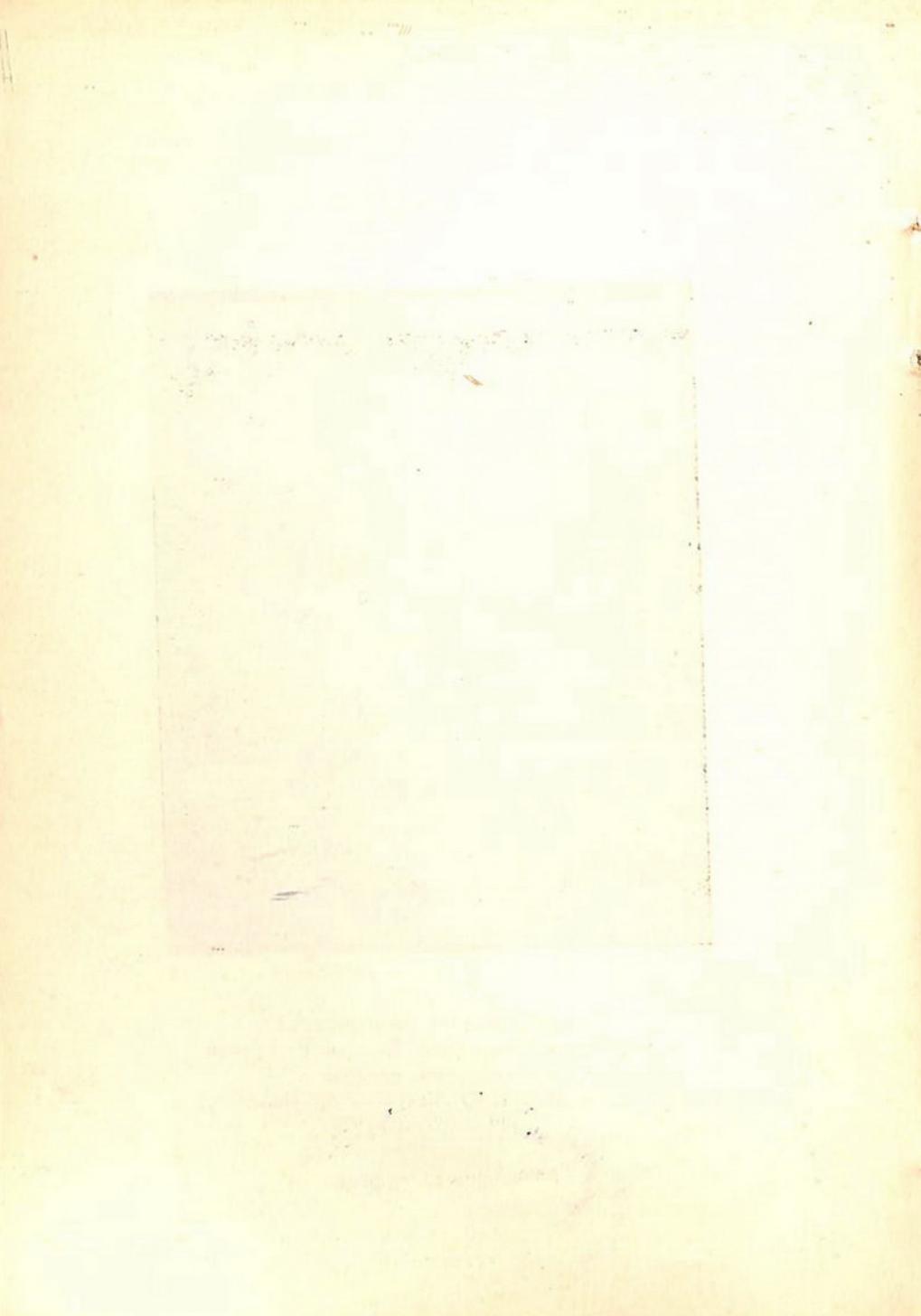

1928

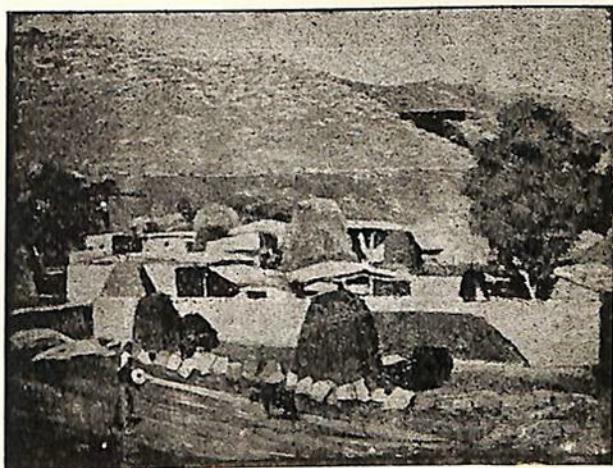

Յերևանի մալքան շինարարությունը
Հայաստանի Կերպարվեսի Պետական Թանգարան
Строительство народома
Гос. Муз. ИЗО искусств Армении

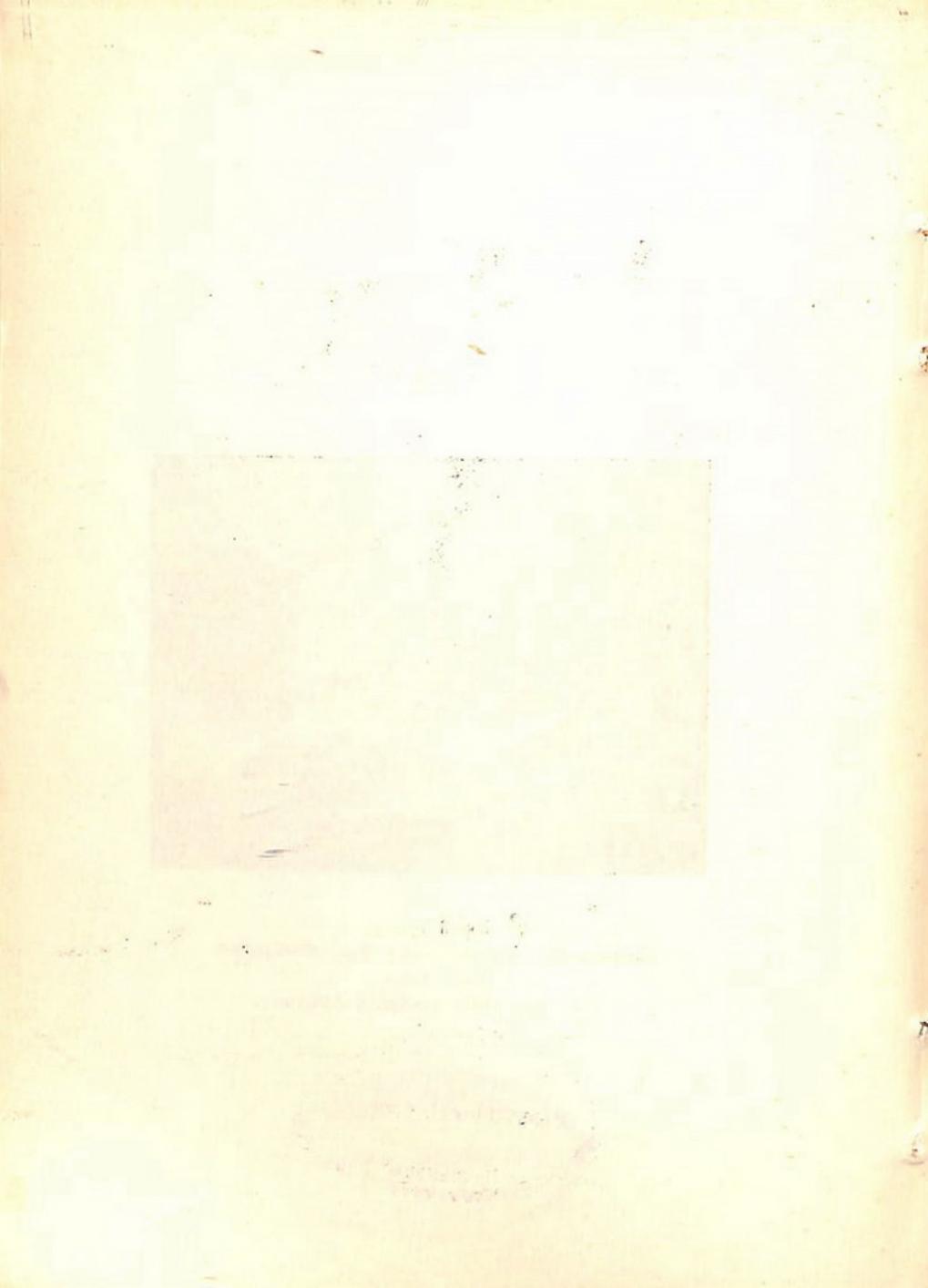

1928

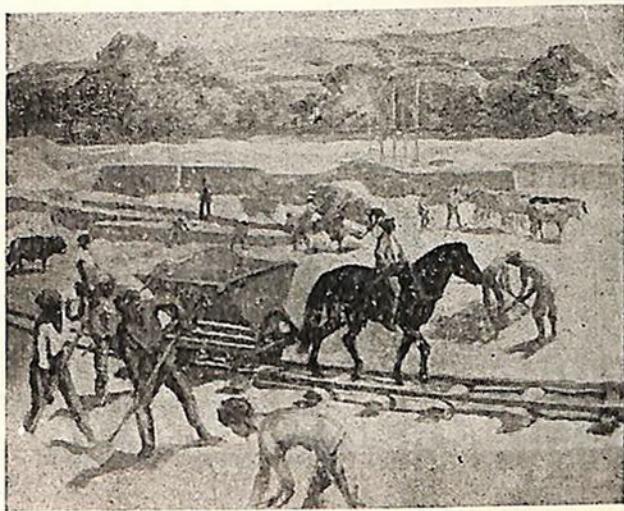

Ավան Գյուղը.
Հայաստանի Աերպարփեսի Պետ. Թանգարան
Сел. Аван
Гос. Муз ИЗО искусств Армении.

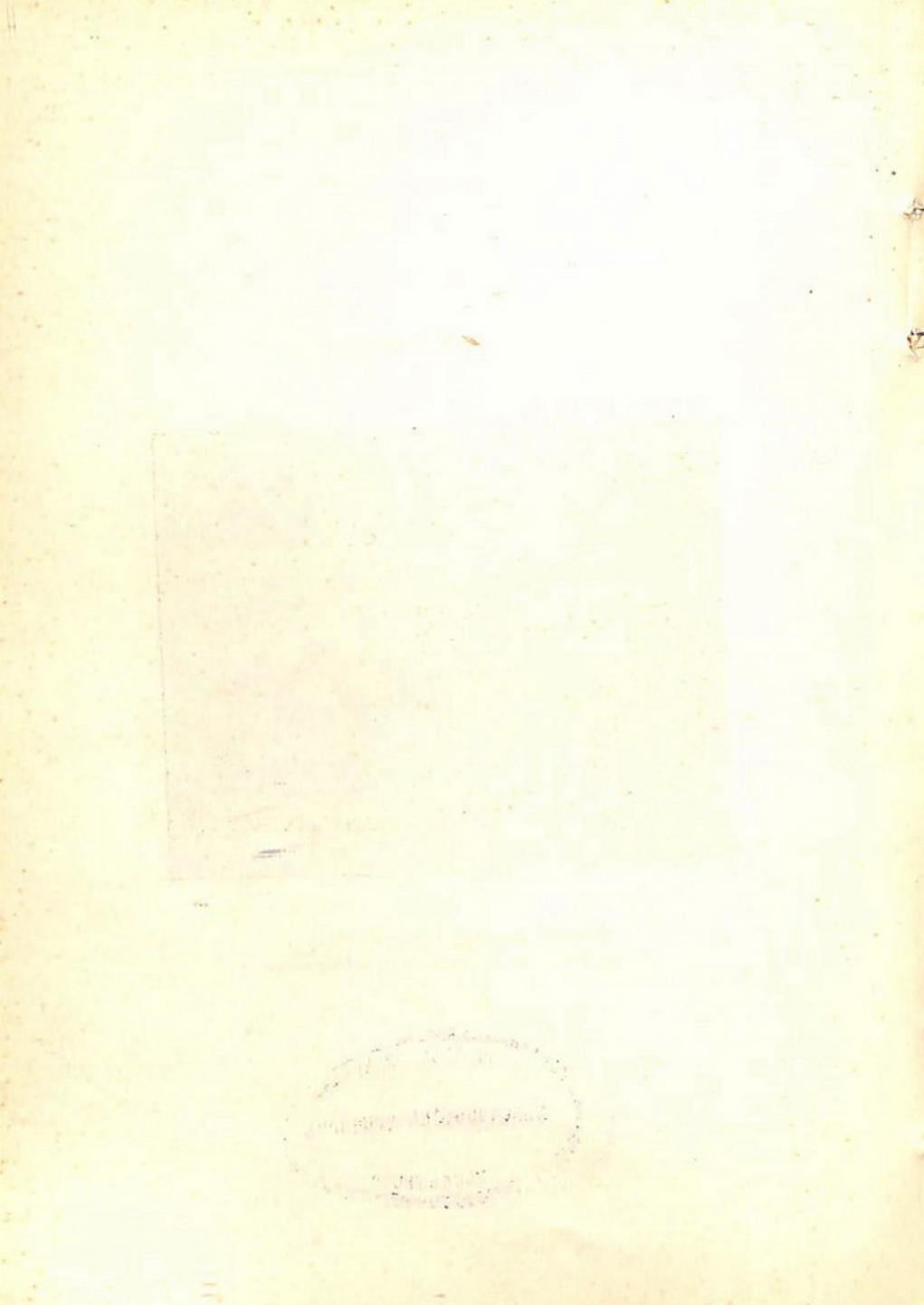

1930

Ժողովան հողային աշխատանիւները
Земл. работы строительства Нардома

1933

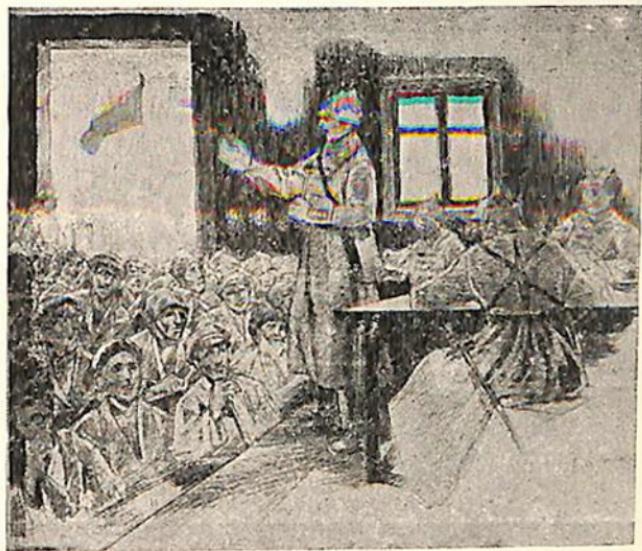
Կարմիր նեծելազորի գրոհը Սևանի ափին.
Հայաստանի Հեղափոխության Պետական Թանգարան
Атака красной конницы на берегу Севанского озера.
Гос. Музей Революции Армении

1000

1000

1933

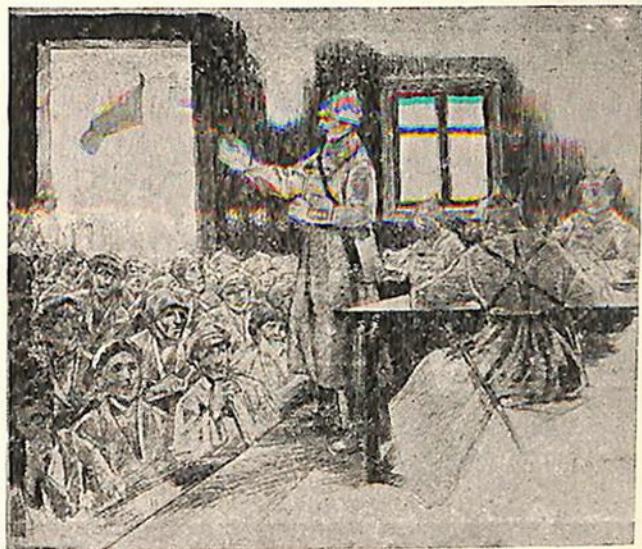

Միտինգ (էսկիզ)

Митинг (эскиз)

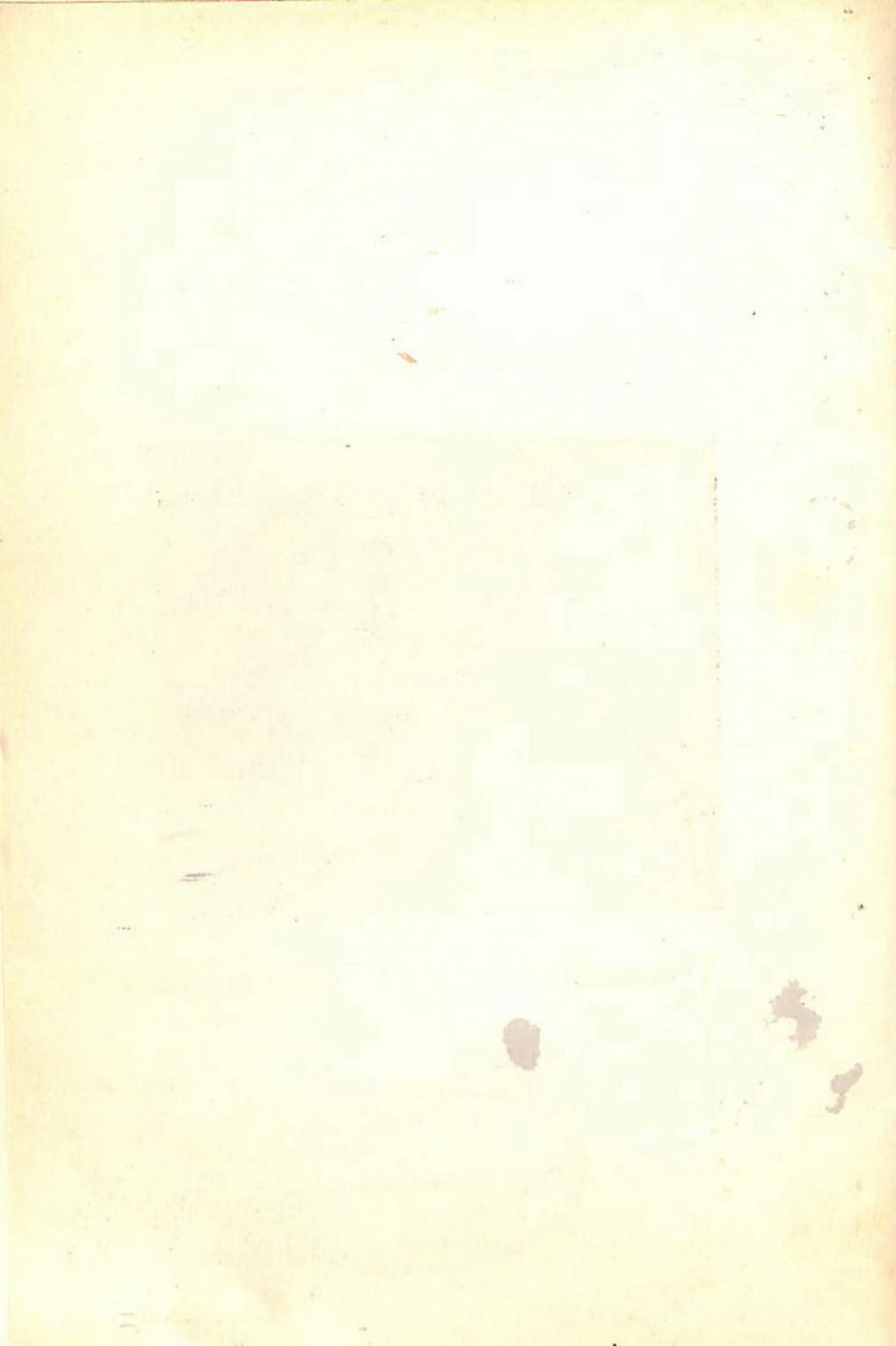
1933

Միտինգ (էսկիզ)

Митинг (эскиз)

ԳԱԱ Հիմնարար Գիտ. Գրադ.

220040052

(304)

A II
40052